

SİYASİ KRİZDEN ÇIKIŞ VE MİLLÎ İRADE

Dr.Devlet BAHÇELİ

MHP

**Dr. Devlet BAHÇELİ'nin
TBMM MHP Grup
Toplantısı Konuşmaları**

**Devlet İdaresi
Milletimizin Bize Emanetidir.**

Dr. Devlet BAHÇELİ
MHP Genel Başkanı

içindekiler ■

18 Mayıs 1997 Günü Olağanüstü Büyük Kongre Açılışı'nda Yapmış Oldukları Konuşma Metni	7
06 Temmuz 1997 Günü Olağanüstü Büyük Kongre Kapanışı'nda Yapmış Oldukları Konuşma Metni	19
23 Kasım 1997 Günü 5. Olağan Büyük Kongre Açılışı'nda apmış Oldukları Konuşma Metni	25
23 Kasım 1997 Günü 5. Olağan Büyük Kongre Kapanışı'nda Yapmış Oldukları Konuşma Metni	43
06 Kasım 2000 Günü 6. Olağan Büyük Kongre Açılışı'nda Yapmış Oldukları Konuşma Metni	49
06 Kasım 2000 Günü 6. Olağan Büyük Kongre Kapanışı'nda Yapmış Oldukları Konuşma Metni	101
12 Ekim 2003 Günü 7. Olağan Büyük Kongre Açılışı'nda Yapmış Oldukları Konuşma Metni	109
12 Ekim 2003 Günü 7. Olağan Büyük Kongre Kapanışı'nda Yapmış Oldukları Konuşma Metni	139

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI ADAYI

Dr. Devlet BAHÇELİ'nin

*MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ
OLAĞANÜSTÜ BÜYÜK KONGRESİ*

AÇILIŞ KONUŞMA METNİ

**18 MAYIS 1997
PAZAR**

ANKARA

**Yüce Türk Milleti,
Saygıdeğer Divan Başkanı ve Üyeleri,
Partimizin Birliğinin ve Dirliğinin Sembolü Vefakâr Delege
Arkadaşlarım,**

Aziz ve Çilekeş Ülküdaşlarım,

Kıymetli Misafirler,

Basınımızın Değerli Mensupları,

Hepinize hoş geldiniz diyorum.

Sözlerime, başta Başbuğumuz, Türk-İslam Dünyası'nın Bilge Lideri Merhum Alparslan TÜRKEŞ Bey olmak üzere, Hakk'ın rahmetine kavuşmuş bütün büyüklerimizi ve ülküdaşlarımızı rahmetle ve minnetle anarak başlamak istiyorum.

Mukaddes davamızı, kararlı, azimli ve emin adımlarla bugünlere getirerek bizlere emanet eden Merhum Başbuğ'umuza bu vesileyle bir defa daha Allah'tan rahmet diliyor, Türk Dünyası'nın başı sağ olsun diyorum.

Kıymetli Dava Arkadaşlarım,

Bugün yüce bir amaç için buraya toplanmış bulunuyoruz. Türk-İslam Dünyası'nın Bilge Lideri, Başbuğ'umuzu kaybetmenin acısı içinde buruk bir kongre yapıyoruz.

Kongremizden MHP'nin güçlenerek çıkması ve bizlere emanet edilen mukaddes davayı daha ileriye taşıyabilmemiz için, Hareketi'mizin geçmişini çok iyi bilmek ve değerlendirmek zorundayız.

Bizler geçmişi çok çetin ve çok şerefli olan bir Hareket'in mensuplarıyız. Merhum Başbuğumuzun Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisine girerek, siyasi zemine taşıdığı ve siz çileli Türk milliyetçileriyle birlikte bugünlere getirdiği bu mukaddes davanın bayraktarları olarak, geçmişimizi bilmek, geçmişimizden ilham alarak partimizi daha ilerilere götürmek, bütün ülkücülerin boynunun borcudur. Çünkü partimizin ne ismi ne de sembolü tesadüf eseri değildir. 1969 yılındaki tarihî kongreyi yapan büyüklerimiz, ağabeylerimiz, çok düşünerek, çok tartışarak bu noktaya gelmişlerdir.

Partimizin sembolü olan üç hilal, tarihimizi bir bütün sayıp kucaklamamızı, atalarımızın dünyaya medeniyet ve adalet götürüşünü ifade eder.

Partimizin ismi de hem Türk milliyetçiliği ülküsünü, hem de sıradan bir siyasi partiyi aşan dinamizmimizi, aksiyonumuzu anlatır.

Şu anda mensubu olmakla iftihar ettiğimiz Milliyetçi Hareket Partisinin temel değerleri, Merhum Başbuğ'umuzun bizlere bıraktığı kutsal emanetlerdir. Devlet Bahçeli olarak, bu emanetlerin kıymetini ve önemini bilerek huzurlarınızdayım.

Başbuğ'umuzun bıraktığı boşluğu doldurmak mümkün değildir. Ancak bizler, Başbuğ'umuzun ülkülerini, hedeflerini, gerçekleştirecek görevimizi yapmış oluruz.

Kıymetli Ülküdaşlarım,

Sevgili Bozkurtlar,

Türkiye'miz son yıllarda tarihinin en zor dönemecinden geçiyor. Dünya yeniden kurulurken bugün Türkiye'ye biçilen rol hiç de iç açıcı değildir.

Hepinizin yakından bildiği gibi, Türkiye'nin kaderi milletlerarası pek çok zeminde tartışma konusu yapılmaktadır.

Diğer taraftan, Balkanlar kaynıyor... Kafkaslar kaynıyor... Orta Doğu barut fıçısı gibi! Kısaca, Türkiye bir ateş çemberinin tam ortasında...

İşte Büyük Kongre'miz, böyle kritik bir dönemde toplanıyor. Bu sebeple, Büyük Kongre'mizde, sadece Genel Başkan seçmek için değil, Türkiye'mizin ve partimizin birliği ve geleceği için milliyetçi-ülkücü iradenizi kullanacaksınız. Çünkü, Türkiye'nin geleceği ve birliği ile partimizin geleceği ve birliği arasında doğrudan bir ilişki vardır.

Türkiye'miz, giderek ciddi bir bunalıma doğru sürüklenmektedir. Türkiye'nin istikrarını istemeyenler ve buna göz yumarlar, MHP'nin bir an önce parçalanmasını, MHP'nin yok olmasını bekliyorlar.

Türk milliyetçileri ve ülkücüler bu oyunu bozmalıdır, bozacaklardır da. Çünkü, Milliyetçi Hareket Partisi Türkiye'nin sigortasıdır, çimentosudur.

Dünya Türklüğünün ümidi, Türk-İslam Dünyası'nın geleceğidir.

Milliyetçi Hareket Partisi Osmanlı ile Cumhuriyet arasında bir köprüdür. İslam'la Türklük arasında bir köprüdür.

Kim ne derse desin, MHP geçmişle gelecek arasında bir köprüdür.

Türk milliyetçileri bu tarihî sorumluluklarının şuurunda olmalıdır.

Bunun için değerli dava arkadaşlarım, bugün tarihî bir görevle karşı karşıya bulunmaktasınız. Çünkü bugün, sadece MHP'nin kaderini değil, aynı zamanda Türkiye'nin de kaderini oylayacaksınız. İşte partimizin Genel Başkanlığı seçimi, bu sebeple büyük önem taşımaktadır.

Çilekeş Dava Arkadaşlarım,

Türkiye'yi hak ettiği yere, bölgesinin en güçlü ülkesi hâline getirmeye, daha ötesi bir dünya devleti yapmaya mecburuz.

MHP'liler, ülkücüler, bunu gerçekleştirmeye ehil insanlardır.

Türk milliyetçileri, ülkemizin en dinamik, en kabiliyetli ve en ilkeli insanlardır.

Şimdi zaman, bütün ülkücülerin ve bütün vatanseverlerin MHP’de toplanma zamanıdır.

Biz, bu dava arkadaşlarımızla, ülküdaşlarımızla Türkiye’yi XXI. yüzyıla taşımaya talibiz.

Peki, Türkiye’yi XXI. yüzyıla nasıl taşıyacağız?

Bu sorulara cevap ararken, tarihî misyonumuz göz önünde bulundurulmalı, millî ve manevî zenginliklerimizi koruyarak yaşatmanın önemi unutulmamalıdır. Geleceğe doğru kuracağımız köprü, geçmişle bugün arasındaki köprüyü tamamlayan, onunla ahenkli bir bütün oluşturan taşlarla döşenmiş olmalıdır.

Bu nasıl mümkün olacaktır?

Bu soru, bizim hedeflerimizi açıkça ortaya koymamızı gerektirmektedir. Bunlardan birincisi ve en önemlisi, Türkiye’nin XXI. yüzyıl dünyası şartıyla rekabet edebilmesini sağlayacak “millî kültür endüstrisi”ni oluşturmasıdır. Millî Kültürü ve Millî Devleti yaşatarak geliştirmenin temel şartı budur.

İkincisi, XXI. yüzyılda Türkiye’nin, dünya standartlarının üzerinde bir seviyeye ulaşması gereken iktisadi sektörlerinin belirlenmesi ve bunun için şimdiden yatırım yapılmasıdır.

Üçüncü olarak, eğitim sisteminin mutlaka verimli ve kaliteli bir yapıya kavuşturulması gerekir.

Hedeflerimizin bir diğeri de bütün bunların bir belirleyeni olan daha öncelikli bir hedeftir: Bunu, **kendi tarihiyle ve kültü-**

rüyle barışık idealist bir aydınlar kitlesine sahip olmak şeklinde özetlemek mümkündür.

Milliyetçi Hareket, vatanına ve milletine karşı duyarlı, araştırmacı, dünyaya ve Türkiye'ye geniş ufuklu bakabilen, okuryazar camiasını mutlaka genişletmeli; hem sayıca hem de nitelikçe zengin bir entelektüel kitleye sahip olmalıdır.

Aslında bu sadece MHP'nin değil, MHP dışındaki bütün vatanseverlere de ait tarihî bir sorumluluktur. Yine de esas görev ve yük, Türk milliyetçilerinin, bizlerin omuzlarındadır.

Türkiye'yi iki binli yıllara götüren trenin lokomotifinde, Milliyetçi Hareket'in olmasını istiyor; Türkiye'nin kıyamete kadar yaşamasını arzu ediyorsak, bunları hiçbir zaman unutmamak mecburiyetindeyiz. Çünkü zor olan, ama aynı oranda makul ve gerçekçi olan çıkış yolu budur.

Partimizin bütün kademelerindeki dava arkadaşlarımı, her meslekten ülküdaşlarımı, bu tarihi görevi birlikte yerine getirmeye çağırıyorum.

"Birlik İçinde Türkes İdeali"ni gerçekleştirmek için iktidara kararlı ve emin adımlarla yürümek; 21. yüzyıla parti ve ülke olarak hazırlanmak zorundayız.

Cenabıallah'ın izni ve sizlerin desteğiyle bütün bunları başaracağımıza olan inancımı bir kez daha tekrarlıyorum.

Kıymetli Ülküdaşlarım,

Sevgili Bozkurtlar,

MHP'nin dışındaki hiçbir siyasi parti, Türkiye'nin sorunlarını kavrayacak, bölücü akımlara gereken dersi verecek, Türkiye'nin önüne yeni ufuklar açacak, devletimizi XXI. yüzyılın lider ülkeleri arasına sokabilecek fikrî donanıma ve kadrolara sahip değildir.

XXI. yüzyıldaki dünya, 20. yüzyılın sonunda şekillenen Almanya'nın güdümündeki Avrupa Birliği, Amerika'nın güdümündeki NAFTA ve Japon-Çin ittifakının hâkimiyet alanı olan Pasifik bölgesi arasında, güçlü bir çekişmeye sahne olacaktır.

Türkiye, bu blokların hepsinin dışındadır. Girmek istediği Avrupa Birliği'ne de alınmayarak ülkemizin iktisadi kıymetlerini, Avrupa piyasasına neredeyse bir sömürge piyasası olarak sunan Gümrük Birliği aldatmacası ile karşı karşıyadır.

Türk milliyetçiliği, belirli ülkelerin güdümündeki topluluklar içinde yer almayı ve Türkiye'nin kalkınmasını böyle bir anlayışa endeksemeyi kabul edemez.

Yeteneksiz politikalarla, ülkemizi sürekli artan 70 milyar dolar dış, 30 milyar dolar iç borcun altına sokan, halkımızı yıllardır yüzde yüzlere varan bir enflasyona ezdiren, ülkemizin zenginliklerini rantıye kesimlerine peşkeş çeken zihniyet şimdi, Türkiye'yi Avrupa Birliği'ne yama olan Avrupa Birliği ülkelerinin sadakalarına ihtiyaç duyan bir ülke hâline getirmiştir. Bizler, ancak ülkemizin millî çıkarlarına aykırı olmayan ve eşit statüde yer alacağımız

milletlerarası organizasyonlara sıcak bakabiliriz.

Türk milliyetçileri için temel hedef, kısa vadede Türkiye'nin gerçek potansiyelini, tarihî misyonunu göz ardı etmişlerdir.

Türkiye'nin kültürel birikimi, jeopolitik önemini kavrayamamışlardır. Siyasi yelpazede yer alan bütün partiler, ülkemizin millî ve manevî değerlerine yeterince nüfuz edememişler; Türkiye'nin yaşadığı tarihî tecrübelerden gerekli dersi alamamışlardır.

Milliyetçi Hareket Partisi; tarihiyle, geleneğiyle ve geleceğiyle Türk milletinin partisidir. Türk Milletini bir bütün olarak kucaklayıp, XXI. yüzyıla taşıyacak olan yegâne partidir. Bunun için partimiz, Türkiye'nin gerçek anlamıyla merkez partisidir, örnek partisidir.

Allah'ın izniyle MHP, ülkemizin potansiyelini harekete geçirecek Türkiye'nin önüne yeni ufuklar açacaktır.

Bütün bu ve benzeri konulardaki düşüncelerimi çeşitli vesilelerle sizlere anlatmaya çalıştım. Dava arkadaşlarımdan hepsine, çeşitli zorluklar ve imkânsızlıklar sebebiyle ulaşmam mümkün olmadı. Bu sebeple bazı konularla ilgili görüşlerimi kısaca da olsa sizlerle paylaşmak istedim.

Türk Milliyetçiliği Davasının Değerli Mensupları,

Görüldüğü gibi mücadelemiz, Türkiye'nin bekası, Türk milletinin dirilmesi mücadelesidir. Türk-İslam Dünyası'nın geleceğine sahip çıkma mücadelesidir.

Bizim mücadelemiz, Türk milliyetçilerinin haysiyet mücadelesidir, onur mücadelesidir. Bizim mücadelemiz, dürüst ve seviyeli siyaset anlayışını hâkim kılma mücadelesidir.

Milletimiz, yıllardır tutulmayan vaatlerinde, tutarsız politikarlardan ve politikacılardan bıkmış durumdadır.

İnsanımız, refah düzeyinin yükselmesini, enflasyonun düşmesini bekliyor. Çocuğuna kaliteli eğitim, kendisine ve ailesine bir ekmek kapısı istiyor.

Milletimiz, millî ve manevi zenginliklerinin yaşatılmasını, inançlarıyla oynanmamasını, kültür ve tabiat mirasının korunmasını istiyor. Milletimiz, sağlıklı işleyen bir demokrasi istiyor. Bunun için bizler klasik politikacı tipini aşan, dürüst ve seviyeli bir siyaset anlayışını yerleştirmek zorundayız.

Türk milletinin önce gönlünü kazanmalı ve duasını almalıyız.

Bizler, Türk milliyetçileri olarak Merhum Başbuğ'umuzun ve şehit ülküdaşlarımızın hedeflerine ulaşmaya çalışıyoruz.

Onların onurlu mücadelesini örnek alıyoruz.

Bu arada önemli bulduğum bir hususa daha dikkatlerinizi çekmek istiyorum.

Bu Kongre'mizde herkese, Milliyetçi Hareketin Genel Başkanı'nı, ancak Türk milliyetçilerinin, yani sizlerin seçeceğini göstermek zorundayız.

İşte bu sebeple ben, önce bütün ülküdaşlarımın, Türk milliyetçilerinin gönlünde iktidar olmaya talibim. Zaten sizlerin gönlünde iktidar olmadan, Türk milliyetçiliği düşüncesinin iktidara gelmesi mümkün değildir.

Hazreti Mevlana ne güzel söylemiş:

"Aynı dili konuşanlar değil, aynı duyguları, aynı heyecanları paylaşanlar anlaşır."

İşte ben bunun için MHP Genel Başkanlığı'na adayım.

Sizlerle sadece aynı dili konuşmuyor, aynı duygulan, aynı heyecanları ve aynı idealleri paylaşıyorum.

Bunun için huzurlarınızdayım.

Bugün, MHP'nin yeniden diriliş ve iktidara yürüyüş günüdür. Ancak, bugünkü Kongre'mizin, öncelikle bütün siyasi partilere olgunluk, birlik ve görkem açısından örnek olacak bir seviyede geçmesi gerekmektedir. Bugün, hepimizin birinci amacının bu olması gerektiğini düşünüyorum.

Başbuğ'umuzun ani vefatından sonra gerçekleştirdiğimiz bu ilk Kurultay'ımızda bütün çevrelere Türk milliyetçilerinin gücünü, birliğini, kararlılığını ve tutarlılığını göstermek zorundayız.

Allah bu uğurda hepimizin yardımcısı olsun, bizleri utandırmasın.

Hepinize en derin saygı ve sevgilerimi sunuyorum.

Allah'a emanet olunuz.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI ADAYI

Dr. Devlet BAHÇELİ'nin

*MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ
OLAĞANÜSTÜ BÜYÜK KONGRESİ*

AÇILIŞ KONUŞMA METNİ

**06 TEMMUZ 1997
PAZAR**

ANKARA

Yüce Türk Milleti,
Milliyetçi Hareket Partisinin Aziz Delegeleri,
Kıymetli Dava Arkadaşlarını,
Sayın Basın Mensupları,

Cenabıallah'ın takdiri, delege arkadaşlarımın tercihi ve ülküdaşlarımın gönül desteğiyle, mensubu olmaktan her zaman şeref duyduğum Milliyetçi Hareket Partisinin Genel Başkanlığına seçilmiş bulunmaktayım.

Gösterdiğiniz ilgiye, yardımlara ve teveccühe şükranlarımı arz eder, hepinize teşekkür ederim. Allah sizlerden razı olsun.

Başta Başbuğ'umuz Alparslan Türkeş Bey olmak üzere Hakk'a kavuşmuş bütün büyüklerimize ve bütün ülküdaşlarıma layık olmaya çalışmak, hayatım boyunca kendime rehber edineceğim bir ilke olacaktır. Bundan emin olabilirsiniz.

Kıymetli ve çilekeş dava arkadaşlarım,

Hepinizin hatırlayacağı gibi, 18 Mayıs'ta toplanan Kongre'mizde yaptığım konuşmada, bizim mücadelemizin öncelikle bir haysiyet ve fazilet mücadelesi olduğunu söylemiştim. Bugün de aynı şeyi söylüyorum yarın da aynı şeyi söylemeye devam edeceğim.

Kampanya dönemi boyunca verdiği sözleri unutmayan, ilkeli ve dürüst siyaset çizgisinden ayrılmayan bir genel başkan olacağımı bilmenizi istiyorum. Ülkücü ahlak ve terbiyeyi benimsemiş, Türk milliyetçiliği ülküsüne gönülden inanmış her arkadaşım ile birlikte çalışacağım.

Allah'ın izniyle, partimiz günden güne büyüyerek yürüyüşüne devam edecek ve kısa zamanda da iktidara gelecektir.

Bunun için bizlerin el ele gönül gönüle örnek bir çalışma anlayışını ortaya koyması, yani Türk milletinin desteğini ve güvenini kazanması gerekir.

Bugün Türk insanı, ilkesiz, tutarsız siyasi tavırlardan, kısır çekişmelerden çok rahatsızdır. Siyasi hayatın kirlilik ve ufuksuzluk batağına saplanmış olması ülkemizin önünü tıkamaktadır.

Yolsuzluk, rüşvet, enflasyon, işsizlik ve bunların sonucu olan yoksulluk uzun yıllardır insanımızın üzerine çökmüş bir kâbus gibidir. Artık kronikleşmiş olan bu sosyal belalardan bir an önce kurtulmamız gerekmektedir.

Bu zamana kadar iktidar olan partilerin büyük vaatlerde bulunmasına rağmen alınan mesafe yetersizdir, ümit kırıcıdır. Bunun temel sebeplerinden biri, iktidarın milliyetçi, bilgili ve dürüst kadroları ve anlayışları ihmal etmiş olmasıdır.

İşte Milliyetçi-Ülkücü Hareketin farklılığı, bu noktalarda ortaya çıkmaktadır. Partimizin iktidarı, inançlı, dürüst ve milliyetçi kadroların eksikliğinin hissedilmeyeceği bir iktidar olacağı için daha başlangıçta çok avantajlı bir konumda olacaktır.

Bir taraftan sosyal ve ekonomik sorunları çözmeye çalışırken diğer taraftan da geleceğimizi ve milletlerarası prestijimizi düşünmek, bunun için stratejik kararlar alıp hazırlıklar yapmak durumundayız.

Türkiye'mizin ne bugünü ne de yarınları, artık tesadüflere, ehliyetsiz kadrolara bırakılmayacak kadar çok önem taşımaktadır.

Bunun için diyorum ki; Genel Başkan'ından, yurdumuzun en ücra köşesindeki mensubuna kadar Milliyetçi-Ülkücü Hareket'in her gönüldaşı, fikir ve güç birliği yaparak hedeflerine ulaşmak zorundadır. Türk milleti, bizlerden bunu istiyor, bunu bekliyor.

Aziz Dava Arkadaşlarım,

Bugünden itibaren hedeflerimizin ilk adımı olan onurlu iktidar yürüyüşümüz başlamıştır. Milletini ve vatanını seven, parlak geleceğimizi inşa etmek isteyen herkesi Milliyetçi Hareket Partisinde toplanmaya çağırıyorum.

Seviyeli, ilkeli ve dürüst siyaseti hakim kılma mücadelemize katılmak isteyen herkese kapımız sonuna kadar açıktır.

Evet ülküdaşlarım, ülkemizin kısır çekişmelerden, suni gerginliklerden, kampaşmalardan kurtarılması görevi bizlere düşmektedir.

Türk milliyetçilerinin bu tarihî görevi yerine getireceklerinden kimse şüphe etmemelidir. Bunun için bizler, her zamankinden daha çok birlik ve dirlik içinde bulunmak, örnek bir çalışma anlayışı sergilemek zorundayız.

Dünyanın içinde bulunduğu şartlar, Türkiye'mizin jeopolitik ve jeostratejik konumu, ülkemizde birlik ve beraberlik duygusunun pekişmesini, huzuru ve insanımızın geleceğe güvenle bakmasını zorunlu kılmaktadır.

Bunu gerçekleştiremediğimiz takdirde, yalnız Türkiye değil, Türkiye dışında yaşayan kardeşlerimiz de zarar görecektir. En başta Türk-İslam Dünyası'ndaki soydaşlarımız umutsuzluğa düşerek ya kendi içlerine kapanacak ya da büyük devletlerin tuzağına saplanacaktır.

Görüldüğü gibi üzerimizdeki görev ve sorumluluklar hem çok kutsal hem de çok ağırdır. Lider Ülke Türkiye ülkesünün sev-dalıları, öncelikle birlik içinde olmak, kaynaşmak ve hedefe kilitlenmek gerektiğini hiç unutmamak zorundadır. Başta aday arkadaşlarımız olmak üzere bütün ülkücüler karşılıklı saygı ve dayanışma içinde hareket ederek hedeflerimize ulaşacağız.

Genel Başkan'ından delegesine, il başkanlarından üyesine kadar bütün Türk milliyetçileri, bu görev ve sorumlulukların şuurunda olan insanlardır. Başarıya ulaşacak iradeye, bilgiye ve idealizme sahip insanlar yine onlardır.

Şimdi zaman, bunu herkese gösterme, herkese ispatlama zamanıdır.

Zaman, "Birlik İçinde Türkes İdeali'ni gerçekleştirme" zamanıdır. Arkadaşlarımız buna hazır mıyız ?

Cenabıallah bu uğurda hepimizin yardımcısı olsun ve bizleri utandırmasın.

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyor, muhabbetle kucaklıyorum.

Sağ olun, var olun... Allaha emanet olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI ADAYI

Dr. Devlet BAHÇELİ'nin

5. OLAĞAN KONGRE

AÇILIŞ KONUŞMASI

**23 KASIM 1997
PAZAR**

ANKARA

**Yüce Türk Milleti,
Sayın Divan Başkanım,
Sayın Divan Üyeleri,
Kıymetli Misafirlerimiz,
Basınıımızın ve Televizyonlarımızın Değerli Temsilcileri,
Partimizin Birliğinin ve Geleceğinin Sembolü Muhterem
Delege Arkadaşlarım,
Aziz Ülküdaşlarım,
Sevgili Bozkurtlar,**

Ülkemizin birliğinin timsali, parlak geleceğinin mimarı olan Milliyetçi Hareket Partisinin demokrasi, dayanışma ve kardeşlik şölenine hoş geldiniz. Şu anda sizlerle birlikte olmanın heyecanını ve mutluluğunu yaşatan Cenabıallah'a şükrediyor, hepinizi en derin sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Rahmetli Başbuğ'umuz bundan yaklaşık çeyrek asır önce aynen şunları söylüyordu:

“Başarı için muntazam ve planlı çalışmak lazımdır. Son nefeslerimizi verinceye kadar çalışacağız.”

Bu sözler, ancak ve ancak fedakâr bir dava adamının, büyük bir milliyetçinin kendine rehber yapabileceği sözlerdir. Çünkü o, dava arkadaşlarına söylediği bu sözü önce kendisi uygulayan, son nefesini verip Hakk'a teslim oluncaya kadar bu ülke için çalışan ender devlet ve siyaset adamlarından biriydi.

Bizlere düşen ilk görev, başta Muhterem Lider'imiz olmak üzere, hayatlarını mübarek vatanımız için vakfetmiş devlet ve dava adamlarını, rahmetle, minnetle anmaktır. İkinci önemli görevimiz ise bayrağı onların bıraktığı yerden alarak tertemiz bir şekilde onurla, gururla kıyamete kadar dalgalandırmaktır.

Yüce milletimizin ve sizlerin, 18 Mayıs'ta başlayan kongreler zincirini, öncelikle böyle bir bayrak yarışı olarak görmenizi ve değerlendirmenizi istiyorum. Milliyetçi Hareket Partisi, 7 Temmuz'dan bu yana geçen dört buçuk aylık dönemde, var oluş gayesini hiçbir zaman unutmadan yoluna devam etmiştir. Birlik ve beraberlik içinde hayatîyetini sürdürebilmesi açısından çok önem taşıyan ve o ölçüde de zor olan geçiş dönemini, Allah'a şükürler olsun ki en iyi şekilde tamamlayarak bugünlere ulaştık.

Bu süre zarfında yönetim üslubumuzu ve tarzımızı belirlerken geçiş döneminin aynı zamanda Olağan Büyük Kurultay'ımıza hazırlık dönemi olduğunu da göz önüne aldık. Dolayısıyla dayanışma ve kardeşlik ruhunun ebedîleşmesini sağlaya-

cak temellerin atılması gerekiyordu. Bunun için, milliyetçi-ülkücü terbiye ile parti içi demokrasiyi bir arada yaşatmanın geleneğini oluşturmaya çalıştık. Son olarak, Türk insanının özlemini çektiği temiz ve seviyeli siyaseti, önce kendi içimizde uygulayarak diğer partilere de örnek teşkil edecek yeni bir siyaset anlayışı ortaya koyduk. Tabii ki bütün bunları takdir edecek olan sizlersiniz.

İnşallah bugün, 18 Mayıs'ta başlayan geçiş dönemi noktalacaktır. Çünkü bugün, Milliyetçi Hareketin leke kabul etmez şerefli bayrağını kimin taşıyacağına kıymetli delege arkadaşlarımızca karar verilecek, parti üst yönetimi belirlenecektir.

İşte, vereceğimiz bu karar, XXI. yüzyılda nasıl bir parti, nasıl bir siyaset ve dolayısıyla nasıl bir Türkiye istediğimizi belirleyen bir karar olacaktır. Vereceğimiz karar bunun için tarihî bir karar olacak ve milliyetçi-ülkücü iradenin karşısında bütün şer güçler boyun eğmek zorunda kalacaktır.

Bu tercihinizin şimdiden hem kutsal davamız ve milletimiz için, hem de Türk-İslam Alemi için hayırlara vesile olmasını Cenabıallah'tan niyaz ediyorum.

Aziz Dava Arkadaşlarım,

Sevgili Bozkurtlar,

Gözlerimizi ister ülkemizin yakın çevresine, ister dünyanın diğer köşelerine çevirelim, soğuk savaş döneminden sonra ortaya adil ve meşru bir milletlerarası düzenin çıkmadığı görülecektir.

Yeni bir yüzyılın eşiğinde olduğumuz bu dönemde dünyada yaşananları büyüteç altına aldığımızda karşımıza nasıl bir tablo çıkmaktadır? Bu tablo, ülkemizi ve insanlığı nasıl etkilemektedir? Yeni dünya düzeni diye bir düzen gerçekten var mıdır? Bütün bu sorular, Türk milliyetçilerinin cevap vermesi gereken sorulardan sadece bazılarıdır.

Bunlar arasında özellikle "Milletlerarası ilişkilerin ve yapılanmaların aldığı şekiller nelerdir?" sorusuna cevap vermek ve bu çerçevede Türkiye'mizin konumuna ve açmazlarına işaret etmek istiyorum.

Küreselleşme ya da globalleşme denilen son on-onbeş yıllık dönemde komünizm çökmüş, Batı Bloku ile Doğu Bloku arasındaki ideolojik, teknolojik ve ekonomik alanlarda cereyan eden amansız rekabet sona ermiştir. Bunun yerine, gelişmiş kapitalist ülkeler arasında şiddetlenen teknolojik ve ekonomik rekabet gelmiştir.

Yine bu dönemde kuzey yarım küre ile güney yarım küre arasındaki yoksulluk farkı daha çok büyümüş, dünya etnik ve bölgesellik esasına dayalı yeni bir çatışma ortamının içine itilmiştir. Bugün dünya nüfusunun dörtte birini oluşturan 1milyar 300 milyon insan yoksulluk sınırının çok altında, zor şartlarda yaşamaya çalışmaktadır.

Başta petrol ve su olmak üzere bütün doğal kaynaklar stratejik önemini korumakta, milletlerarası ilişkiler ekonomik çıkar ilişkilerine göre yeniden şekillenmektedir. Mevcut göstergeler, gelecek yüzyılda bölgesel ittifaklar, kültürler ve ülkeler arasındaki rekabetin eskisinden daha çetin geçeceğini işaretlerini vermektedir.

Küreselleşme sürecinin özelliklerine baktığımızda, en önemli değişimin sermaye ve iletişim alanında yaşandığı görülmektedir. Hem medya hem de sermaye alanında ortaya çıkan ciddi tekelleşme eğilimi, en çok millî devletlerle ve kültürlerle çatışmakta, onlara âdeta meydan okumaktadır.

Yine dünyanın belli başlı kalkınmış ülkeleri, bölgesel ekonomik birlikler oluşturarak milletlerarası sistemde daha etkin bir rol oynamaya çalışmaktadırlar. Örneğin; Avrupa Birliği'nin temel amacı, Avrupa'yı kaynaştırarak ortak kültür yaratmak ve topyekûn zenginleşme değildir. Avrupa Birliği'nin esas amacı, üye ülkelerin Amerika ya da Japonya'ya karşı tek başına yapamayacaklarını birlikte yapmaktır.

Kısacası, ortada, karşılıklı sevgi, dayanışma ve yardımlaşmaya dayalı bir yeni dünya düzeni değil, eşitsizlik, yoksulluk, etnik çatışma ile dinler ve kültürler arası hoşgörüsüzlüğün egemen olduğu bir düzensizlik bulunmaktadır. Yani milletlerarası ilişkilerin temel karakteristiği değişmemiştir. Sadece ilişkilerin şekli ve rengi değişmiştir. Globalleşmenin diğer yüzünü oluşturan ve iletişimden ulaşım kadar teknolojinin her alanında yaşanan gelişmeler ise zengin ülkelerin etkinliğini artırmasına hizmet etmektedir.

Türkiye'nin böyle bir dünya sistemindeki konumu, pusulası olmayan tecrübesiz bir kaptanın yönetimindeki kırık dökük bir geminin okyanusa açılmasına benzemektedir. Son on yıl içinde üst üste yapılan hataların ülkemizi, Avrupa Birliği'nin kapısı önünde bekleyip duran bir dilenci pozisyonuna düşürmesini başka nasıl izah edebiliriz? Dünyada başka bir örneği daha bu-

lunmayan Gümrük Birliği Antlaşması, Türkiye'yi sorumluluklarını tek taraflı olarak yerine getiren zavallı bir ülke durumuna sokmuştur. Bu da yetmiyormuş gibi, daha Birlik Üyesi olmadan dış politikamız üzerine ipotek konmaya çalışılmaktadır. Çünkü Ege ve Kıbrıs sorunuyla, bölücü terör örgütüne yaklaşımlarını başka bir şekilde açıklamak mümkün değildir.

Bütün bunlar hiçbir şekilde kabul edilmesi mümkün olmayan gayrimillî bir zihniyetin sonuçlarıdır. Türkiye, meselelere at gözlüğü ile bakan teslimiyetçi siyasetçilerin yanlış ve yetersiz politikalarının yol açtığı bu çarpıklıklardan bir an önce kurtarılmalıdır.

Sınır komşularımızla ilişkilerimiz de bu üzücü ve düşündürücü tablodan farklı değildir. Komşumuz olan ülkelerin hemen hemen hepsi, kendi kapasitelerini zorlayarak da olsa büyük devlet politikası uygulamaya çalışmakta, ülkemize yönelik hesaplar yapmaktadırlar. Rusya'nın sınır komşularımızı uzun menzilli füze sistemleriyle donatması, PKK kartını oynamaya çalışması Türkiye'yi kuşatarak pasifize etme planının bir parçasıdır. Rusya'nın yanında, Suriye ve Yunanistan'ın da benzer bir planı uygulamaya çalıştıkları görülmektedir.

Bu vahim tablo karşısında bizlerin yapacağı şeyler bellidir. Çünkü mevcut şartlar Türkiye'ye çok fazla seçenek bırakmamaktadır. Bu sebeple çok yönlü düşünmek, büyük stratejiler geliştirmek gerekmektedir. Kısaca ifade etmem gerekirse, mevcut sorunları, muhtemel gelişmeleri ve riskleri masaya yatırıp analiz ederek, 21. yüzyıldaki yerimize ilişkin politikaları bir an önce belirleyip hayata geçirmek zorundayız.

Aziz Ülküdaşlarım,

Sizlerin de yakından bildiği gibi, Milliyetçi Hareketin uzun vadeli stratejiler konusunda ortaya koyduğu ilkeler ve hedefler bellidir. Bizler, orta vadede **“lider ülke”**, uzun vadede **“süper güç”** olmanın heyecanını şimdiden yaşayan, bunun gerçekleşmesinin mümkün olduğuna yürekten inanan insanlarız.

Türkiye, niye Cumhuriyetimizin 100. Kuruluş Yıldönümü'nü kutlayacağımız 2023 yılına “lider ülke”, Fatih Sultan Mehmet Han'ın İstanbul'u fethinin 600. Yıldönümü'nü kutlayacağımız 2053 yılına “süper güç” olarak girmesin? Türkiye, niye Karadeniz Ekonomik İşbirliği'nin yanında, Türk Cumhuriyetleriyle oluşturacağı ekonomik, siyasi ve askerî organizasyonlara öncülük etmesin?

Tabii bizler de herkes kadar bütün bunların kolay gerçekleşmeyeceğinin farkındayız. Yolumuza taşlar döşeneceğini, içimize çomak sokulacağını biliyoruz. Ancak bütün bunlar şimdi de olmuyor mu? Buna bakarak rüyalarımızdan, ideallerimizden vazgeçemeyiz. Çünkü hayaller kurmak, bugünün yanında yarını da düşünmek büyük hedeflere ulaşmanın ilk adımlarıdır.

Unutmayalım ki atom silahları, uzayın derinliklerini fethetme, içinde yaşadığımız yüzyılın ortalarına kadar hayaldi. Ama bugün hayal olmaktan çıktı ve hatta yıldız savaşları projesinin hayata geçirilmesi aşamasına gelindi. Yine unutmayalım ki geleceğini düşünüp planlamayan toplumların geleceği de yoktur.

Bizler, Türkiye'yi XX. yüzyıldan XXI. yüzyıla taşıyacak nesiller olarak yeni mucizelere imza atabiliriz. Niye bizler, büyük bir cihan imparatorluğunun mimarları olan Fatihler, Kanuniler gibi, Millî Mücadele destanımızı çok zor şartlar altında yazan Mustafa Kemal Atatürk ve arkadaşları gibi zoru başarmayalım?

Peki bütün bunları nasıl gerçekleştireceğiz? Önce büyük hedeflere inanmış, stratejik perspektife sahip bir siyasi iktidara ihtiyacımız vardır. Bu iktidarın da ülkemizin elini kolunu bağlayan siyasi ve ekonomik istikrarsızlığı aşmak için güçlü bir irade ortaya koymasına gerekir. Bunun yanında, devletle toplum arasındaki son yıllarda yıkılan köprüler bir daha yıkılmamak üzere inşa edilmeli, güvensizlik havası dağıtılmalıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi, hem böyle bir iktidar olmaya talip olmuş, hem de bunu hak etmiş yegâne partidir. Çünkü dürüst, kabiliyetli ve vatansever kadrolarıyla, ilkel siyaset çizgisiyle diğer partilerden çok farklı ve önemli bir yere sahiptir. Yine, siyasetçilerin içine girdiği kısır çekişmelerin ve çıkar kavgalarının ülkemizin düşmanlarını cesaretlendirdiğini, milletlerarası prestijimizi ve etkinliğimizi zayıflattığını çok iyi bilen bir partidir.

Muhterem Dava Arkadaşlarım,

Sevgili Bozkurtlar,

Ülkemizin, hepimizin arzu ettiği dirilişi gerçekleştirebilmesi, millî birlik ve dayanışma ikliminin yaratılmasını, kirlenmenin ve ahlaki çürümenin önlenmesini zorunlu kılmaktadır. Çünkü istikrar

içinde kalkınmanın başka bir yolu yoktur. Ahlaki çürüme, sadece insanların birbirine olan saygısının kaybolmasına hizmet etmemekte, aynı zamanda siyasi kaos sürecini de beslemektedir. Özellikle de karamsarlık havasının yaygınlaşmasına sebep olmakta, devlete ve demokrasiye olan güveni erozyona uğratmaktadır.

Kısacası, rüşvet ve yolsuzluk başta olmak üzere bütün kirlilikler ve ilkesiz tavırlar, ülkemizin ahlaki dokusunu bir kanser gibi kemirmekte, bir arada yaşama kültürünü altını oyararak zayıflatmaktadır.

İşte bizler, bu sebeplerle temiz ve ilkeli siyaseti çok önemsiyor ve siyasi mücadelemizi böyle bir anlayış üzerine bina ediyoruz. **Bunun için, ülkemizin ihtiyaç duyduğu siyasi ve ahlaki değerlerin dürüstlük, tutarlılık, samimiyet ve hoşgörü olduğunu söylüyoruz ve bunların hayata geçirilmesini savunuyoruz.**

Artık, temiz ve seviyeli siyaset anlayışı Türk demokrasisinin değişmez ve tartışılmaz bir düsturu hâline gelmeli, siyasi hayatımızın belkemiğini oluşturmalıdır. Bu sebeple diyorum ki, gelecek Milliyetçi Hareket Partisindedir. Çünkü gelecek, siyaseti şahsi çıkarlar için araç yapan, ilkesizliği ilke hâline getiren partilerin olmayacaktır.

Türkiye yarınlara güvenle bakan huzurlu bir ülke olarak var olacaksa, yoksulluk, işsizlik ve enflasyon ayıplarından da bir an önce kurtulmak zorundadır. Artık dünyanın hiçbir tarafında %100'lere varan enflasyonla yaşayan başka bir ülke bulunmamaktadır. Ülkemiz ne ekonomik kapasiteyle ne de insan gücü kaynağıyla böyle bir haksızlığı hak etmemektedir.

Enflasyonu, ANASOL-D Hükümetinin yaptığı gibi, insafsız ölçülere varan sürekli zam politikasıyla, gerçekçi olmayan bir bütçeyle iki yıl içinde %10'lara indirmek mümkün değildir. Bu da yetmiyormuş gibi, ekonomiden sorumlu devlet bakanlarının, sömürge ülkesinin bir yöneticisi mantığıyla dolaşım programlarını önce dış çevrelere beğendirmeye çalıştıklarını görüyoruz.

Tabii bu tür yaklaşımlarla bir yere varılamayacağını, insanımızın onurunu incitmeye hakları olmadığını en kısa zamanda öğreneceklerdir.

Kıymetli Dava Arkadaşlarım,

Sevgili Gençler,

Hepinizin çok yakından bildiği ve savunduğu gibi, bizler açısından milli devlet prensibi de manevi değerlerimiz de çok önem taşımaktadır. İnsanların dinî ihtiyaçları karşılandığı ölçüde hukuka saygılı, ülkesini ve milletini düşünen yurttaşlar yetiştirmek mümkündür. Mevcut hükümet, baş örtüsü zulmüne ses çıkarmayarak, kesintisiz temel eğitimi 8 yıla çıkararak bu ihtiyaca büyük bir darbe vurmuştur. Diğer taraftan da altyapısını hazırlamadan uygulamaya koyarak hayati öneme sahip temel eğitim sistemini, temelsiz hâle getirmiştir.

Peki yaşanan bunca ekonomik ve sosyal sıkıntıya rağmen, ülkemizde ciddi boyutlara varan patlamaların olmamasını nasıl açıklayacağız? Bunun esas sebebini, bilmeyenler açısın-

dan bir kez daha huzurlarınızda ifade etmek istiyorum. Birliğimizi ve beraberliğimizi her şeye rağmen sağlam tutan temel dinamik, ülkemizin manevi sigortasıdır, insanımızın engin sağduyusudur. Türk milletin'in İslam inancı ile yüksek milliyetçilik duygusunun bir sentezi olan manevi sigortamız, Allah'a şükürler olsun ki çok sağlamdır.

Ülkemizin düşmanları bu sebeple, bazen dinimizle bazen milliyetimizle oynayarak, bazen de ikisini karşı karşıya getirerek kardeşliğimizi ve dirliğimizi bozmaya çalışmışlar ve hâlen de bozmaya çalışmaktadırlar. Önlerinde en büyük engel olarak da Türkiye'nin çimentosu olan Milliyetçi Hareket Partisini görmektedirler. Çünkü onlar da Milliyetçi Hareket'in ne kadar tarihi bir görev ifa ettiğinin farkındalar. Bu konunun önemine binaen bizlere yöneltmeye teşebbüs ettikleri eleştiriler üzerinde biraz daha durmak istiyorum. Çünkü anlamadıkları ya da anlamak istemedikleri bazı gerçekleri buradan bir kez daha haykırmak gerekiyor.

Dünyanın en hassas, en nazik dolayısıyla en sorunlu coğrafyasının tam ortasında yer alan Türkiye'de millî birliğe özen göstermeyeceğiz de başka ne yapacağız? 21. yüzyılın karmaşık dünyasında onurumuzla, şerefimizle, en önemlisi kendimiz olarak var olmamız için millî birliğimize ve kültürümüze önem vermeyeceğiz de ne yapacağız?

Gözlerimizi yakın ve uzak geçmişimize çevirdiğimizde, yani tarihe biraz yakından dikkatlice baktığımızda çıkaracağımız birçok dersin olduğunu görürüz. Çünkü tarih, insanlığın kolektif hafızası olarak bizleri uyarır, geleceğe ışık tutar.

19.yüzyılın önemli devlet adamlarından biri olan **Tunus'lu Hayreddin Paşa** hatıralarında, **“Daha dün basit bir varsayımdan başka bir şey olmayan Şark meselesi, bugün bir problem olarak kendini kabul ettirmiştir.”** diye yazmaktadır. Hayrettin Paşa'nın bu tespiti, millî birlik tehlikede değil diyenlere, birlik ve beraberliği fazla önemsiyorsunuz diyenlere, eğer anlamak isterlerse çok şey anlatmaktadır.

Sizlere yakın tarihimizden bir örnek daha vermek istiyorum. Bu örnek, büyük fikir adamı ve istiklal Marşı gibi bir şaheserin yazarı **Mehmet Âkif Ersoy**'un gelecek nesiller için uyarılar içeren bir konuşmasından alınmıştır. Büyük şairimiz, millî Mücadele hareketine destek vermek amacıyla 19 Kasım 1920 tarihinde Nasrullah Camii'nde verdiği vaazında aynen şunları söylüyordu:

“Milletler topla, tüfekte, tayyareler ile yıkılmıyor ve yıkılmaz. Milletler ancak aralarındaki bağlar çözülerek, herkes kendi başının derdine, kendi menfaatini temin etmek sevdasına düştüğü zaman yıkılır. Atalarımızın ‘Kale içinden alınır.’ sözü kadar büyük söz söylenmemiştir. İslam tarihini şöyle bir gözümüzden geçirecek olursak cenupta, şarkta, şimalde garpte yetişen ne kadar Müslüman hükûmetleri varsa hepsinin tefrika yüzünden, fitneler, fesatlar, nifaklar yüzünden istiklallerine veda ettiklerini, başka milletlerin esareti altına girdiklerini görürüz.”

İşte bizler, bunun için, yani tarihin ortaya koyduğu tecrübelerden dersler çıkardığımız için millî birlik konusunda çok duyarlıyız. Çünkü bizler, sömürgeciliğe olduğu kadar mandacılığa da karşı olan kutsal bir davanın yılmaz savaşçılarıyız. Çünkü bizler, Türk milletini ve vatanını siyaseten ya da usulen değil, canı gönülünden seviyoruz.

Bu görüşlerimiz ve ilkelerimiz için bizlere ırkçı değil, ancak ve ancak samimi milliyetçiler ve büyük idealistler denilebilir. Bu temel vasfımız, bizleri, her yerde ve her şartta ülkemizin birlik ve bütünlüğünün sözcüsü, halkımızın millî ve manevî değerlerinin yılmaz savunucusu yapmaya devam edecektir. Çünkü bizler inanıyoruz ki, önümüzdeki sınavlar ve sorunlar ne kadar çetin olursa olsun, Türkiye asıl gücünü, ekonomik zenginliklerden ve gelişmiş silahlardan önce, milletimizin birliğinden ve dirliğinden alacaktır. Millî devlet de dün olduğu gibi bugün de milletlerarası arenada yegâne temsilcisi olduğu milletin bağımsızlığının ve çıkarlarının koruyucusu olarak önemini hep muhafaza edecektir.

Muhterem Dava Arkadaşlarım,

Sevgili Bozkurtlar,

Milliyetçi Hareket Partisi bugüne kadar bölücülüğün, bozgunculuğun ve ufuksuzluğun panzehiri olarak bilinmiş ve tanınmıştır. Artık bugünden itibaren kirliliğin, seviyesizliğin karamsarlığın ve yoksulluğun da panzehiridir. Kısacası, bütün insanlarımızla kucaklaşarak Türkiye'yi yönetmeye, yani iktidara taliptir.

Türk insanı yeni bir umut, yeni bir ışık arıyor. İşte o ışık kendini milletin refah ve mutluluğuna adanmış Türk milliyetçileridir, yani sizlersiniz.

Bugün burada bizlere düşen tarihî görev, ışığımızın ne kadar parlak, ne kadar ulvi olduğunu herkese hep birlikte ispat etmektir. Yarından itibaren de bu mutluluğu, bu hazzı bütün vatandaşlarımıza hiç kaybolmamak üzere tattırmalıyız. Bunun için de çok çalışmalı, sevgi ve kardeşliği önce kendi aramızda, daha sonra da dalga dalga bütün Anadolu'ya yaymalıyız.

İleride, genç nesillerin dönüp arkalarına baktıklarında bizler için neler söylemesini istersiniz? Tabii ki çok çalıştılar, ülkeyi imar ettiler, bağımsızlığımızın ve şerefimizin sembolü ay yıldızlı bayrağımıza leke sürdürmediler; çünkü onlar kendilerini bu ülkeye adanmış dürüst, çalışkan ve vatansever insanlardı, diyebilmediler.

Eğer XXI. yüzyılın yeni kuşaklarına bunları gönül rahatlığıyla söyletmek istiyorsak, çok çaba göstermek, faziletli ve ilkeli yaşamayı kendimize rehber edinmek zorundayız. Bu ülkenin tarihine, millî ve manevî değerlerine yabancılaşmış, hele milliyetçi olmanın onurunu ve mutluluğunu hiç yaşamamış olanlar, bütün bunları bir slogan, birer boş laf olarak görebilirler. Oysa bu özellikler insana, yılmaz ve yanılmaz bir irade güzel bir karakter kazandırır. Bunlar, bizlere engelleri aşmamız için gerektiğinde sabretmesini öğretir, gerektiğinde cesaret verir.

Aziz Ülküdaşlarım,

Sevgili Bozkurlar,

Hatırlarsanız konuşmama rahmetli Başbuğ'umuzdan bir özdeyiş naklederek başlamıştım. Bitirirken de aynı şeyi yapmak istiyorum. Büyük devlet ve siyaset adamı Rahmetli Lider'imiz bir konuşmalarında Türk milletinin büyüklüğünün, Türk töresinin şu iki özelliğinden kaynaklandığını belirtmiştir. Bunları, millete hizmet yolunda her türlü fedakârlığı yapmak ve yüksek vazife duygusu olarak saymış ve hemen arkasından bizlere şöyle seslenmiştir:

“Türkiye Cumhuriyeti de ancak böyle yaşayabilir, böyle yükselebilir. Onu da sizler yaşatacak ve yükselteceksiniz.”

Evet dava arkadaşlarım, Türkiye'yi bizler yaşatacak bizler yükselteceğiz. Ama nasıl yaşatıp, nasıl yükselteceğiz? Başbuğ'umuzun işaret ettiği temel hedeflerimiz ve genel prensiplerimiz bellidir ve bizler için çok kutsaldır. Ama üslup ve usul nasıl olacaktır? İşte bunu tayin edecek olan, başta genel başkan olmak üzere bütün parti yöneticileridir. Bunun şuurunda olan bir dava arkadaşımız olarak sizlerin desteğine talip oldum. Ama ben sizleri, başkalarını karalayarak siyaset yapmaya, içi boş sloganlarla konuşmaya çağırıyorum. Ben sizleri, ülkemizin zenginliklerini boş yere heba etmeye, kolaycılığa hiç çağırıyorum.

Ben, sizleri, önce dürüst, ilkel seviyeli siyaseti inşaaya, hem kendi içimizde hem de ülkemizde birliği ve kardeşliği hâkim kılmaya çağırıyorum.

Ben sizleri, XXI. yüzyıla Müslüman Türk'ün mührünü vurmaya çağırıyorum.

Cenabıallah bu uğurda hepimizin yardımcısı olsun, bizleri utandırmasin.

Sağ olun... Var olun...

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI ADAYI

Dr. Devlet BAHÇELİ'nin

5. OLAĞAN KONGRE

KAPANIŞ KONUŞMASI

**23 KASIM 1997
PAZAR**

ANKARA

**Kıymetli Basın Mensupları,
Aziz Dava Arkadaşlarım,
Sevgili Bozkurtlar,**

En başta Cenabıallah'ın takdiriilahisi, daha sonra da Milliyetçi-Ülkücü Hareketin yanılmaz iradesi bugün burada, sizlerin huzurunuzda tecelli ederek beni genel başkanlık makamına tekrar layık gördü.

Konuşmama, üzerime şu anda farz olan ilk manevi borcumu yerine getirerek başlamak istiyorum. Yerlerin ve göklerin yaratıcısı ve sahibi olan Yüce Allah'ıma sonsuz şükürler olsun. Yardımlarını bizlerden hiç eksik etmesin.

Büyük Türk milletinin çelik iradesini ve gücünü oluşturan Milliyetçi-Ülkücü Hareketin mümtaz ve şerefli mensuplarına da canıgönülden teşekkür ediyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Milliyetçi Hareket Partisinin genel başkanlık görevinin şahsıma tevdi edildiği şu anda bu görevin zorluğunun, onurunun ve büyüklüğünün şuurunda olduğumu bilmenizi isterim. Bu ulvi görevin, aslında bir şahsa değil, ilkelere, üsluba ve en önemlisi Milliyetçi Hareketi, dolayısıyla ülkemizi parlak bir geleceğe taşıma adına verildiğini çok iyi biliyorum.

Bütün Türkiye için taşıdığımız sorumlulukları unutmadan, büyük bir azim ve şuurla genel başkanlık görevimi yürüteceğimden, emin olabilirsiniz. Bilmenizi istediğim ikinci husus, bugünkü bayrak yarışının hiçbir şekilde kaybedeni olmadığıdır. Bugünkü yarışın bir tek galibi de yoktur. Kurultay'ımızın galibi, sizler, yani bütün milliyetçiler ve tabii ki büyük Türk milletidir.

Kutsal Davamızın Onurlu Mensupları,

Sevgili Bozkurtlarım,

Bugün hep birlikte bütün partilere örnek olacak, demokrasi tarihimize altın harflerle yazılacak muhteşem bir kongre gerçekleştirdik. Sizler bugün Türkiye'nin ihtiyacı olan, geniş ufukluluğun, güzelliğin ve seviyenin meşalesini bir daha sönmek üzere yaktınız. Şimdiki görevimiz, bu meşaleyi yarıdan itibaren ülkemizin en ücra köşelerini aydınlatacak şekilde ulaştırmaktır. Bunun için, hepimiz, Rahmetli Başbuğ'umuzun ortaya koyduğu hedeflere ulaşmak yolundaki gayretlerimizi geleneklerimizin ve tüzüğümüzün yol göstericiliği altında birleştireceğiz. Çünkü genel

başkandan il başkanlarına, belediye başkanlarından ilçe başkanlarına ve üyelerimize kadar her Türk milliyetçisi, tek bir kalp, tek bir yumruk gibi birleşerek yürümekten başka bir çıkar yol yoktur. Siyasi başarının, dolayısıyla da iktidara ulaşmanın temel kriteri budur.

İkinci olarak da Milliyetçi Hareketin çok sistemli ve canlı bir çalışma temposuyla birlikte, seviyeli ve ilkeli bir siyaset anlayışını ortaya koyması gerektiğini hiç unutmamak zorundayız. Çünkü gelecek, kör dövüşünden medet uman, halkı seçimlerden seçime hatırlayan, şahsi çıkarlardan başka bir şey düşünmeyen partilerin olmayacaktır.

Gelecek, halkını canıgönülden seven, gerektiğinde her türlü fedakârlığı yapmasını bilen vizyon sahibi partilerin ve liderlerin olacaktır.

Gelecek, liderleri bir demagog değil devlet adamı olan, sevgi, kardeşlik ve birlik havasını hâkim kılmaya çalışan partilerin olacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisinin Genel Başkanı olarak, böyle bir parti ve siyaset anlayışını önemsiyor, herkesin buna destek olmasını istiyorum. Milliyetçi Hareketin kapıları, böyle bir siyasetin ve Türkiye'nin özlemine çeken, ülkemizin her gelir grubundaki, her yaşındaki, her bölgedeki insanımıza sonuna kadar açıktır. Bizim kapımızdan içeri, sadece manevi değerlerimize saygısı olmayanlarla, bağımsızlığımızın, kardeşliğimizin ve şerefimizin sembolü olan Türk bayrağına saygısı olmayanlar giremeyecektir.

**Aziz Dava Arkadaşlarım,
Sevgili Bozkurtlar,**

Sizlerin huzurunuzda Milliyetçi Hareket Partisinin yüklendiği tarihî sorumluluğun ne kadar önemli ve ulvi olduğunu bir kez daha ortaya koymaya çalıştım. Bizler, şimdi, bunu iktidara taşımakla mükellefiz. Bunun için de Türk Milletinin bu tarihî görevimizi yerine getireceğimizden emin olması gerekir. **Dolayısıyla, seviyeli ve ilkeli bir üslupla bezenmiş örnek siyaset anlayışını ortaya koymak, her zamankinden daha çok çalışmak ve en önemlisi birlik ve beraberliğimizi muhafaza etmek zorundayız.**

Zaten iktidar, en çok bu ülke için titreyen ve yegâna vizyon sahibi olan Milliyetçi Hareket Partisinin hakkıdır. Ama önemli olan, bu hakkı hiçbir yerde ve şartta zayi etmemektir.

Bugünkü Kurultay'ımızın, bu hakkın, yani iktidarın gerçek sahibi olan Türk milliyetçilerine teslim alınmasına vesile olmasını Cenabıallah'tan niyaz ediyor, hepinizi canıgönülden kucaklıyor ve selamlıyorum. Sağ olun ... Var olun ...

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

Dr. Devlet BAHÇELİ'nin

*6. OLAĞAN BÜYÜK KONGRE
AÇILIŞINDA YAPMIŞ OLDUKLARI*

KONUŞMA METNİ

06 KASIM 200

**Sayın Divan Başkanı ve Üyeleri,
Kıymetli Bakan ve Milletvekili Arkadaşlarım,
Kardeş ve Dost Ülkelerin Sayın Temsilcileri,
Çok Değerli Misafirler,
Aziz Dava Arkadaşlarım,
Geleceğimizin Teminatı Genç Ülküdaşlarım,**

Sözlerime, seçkin heyetinizle birlikte olmaktan ve sizlere hitap etmekten duyduğum mutluluğu ve onuru ifade ederek başlıyorum.

Bütün muhterem misafirlerimizi, kıymetli dava arkadaşlarımı ve ekran başında bizleri izleyen bütün vatandaşlarımı sevgiyle, saygıyla selamlıyorum.

Hepiniz, sadece bugünün değil, yarınların da partisi olan Milliyetçi Hareketin Büyük Kurultayı'na hoş geldiniz.

Hepiniz, milletimize ve insanlığa yeni bir soluk aldırmasını ümit ettiğimiz Kurultayı'mıza şeref verdiniz.

Üçüncü bin yılın ilk yüzyılına adım attığımız şu günlerde bizleri buluşturan Yüce Allah'a şükrediyorum. Yine, bizi bugünlere taşıyan büyük Türk milletine de minnet duygularımı ifade ediyorum.

Bugün burada hep birlikte tarihî bir anı paylaşmak üzere bulunuyoruz. Partimizin 6. Büyük Kongresi, kanun ve tüzüğe göre üç yılda bir yapılan toplantıları aşan bir manaya ve öneme sahiptir. Çünkü, tarihî bir dönüm noktasında, bin yılların kesiştiği bir zaman diliminde toplanmaktadır.

Bugün, Türk milliyetçileri, geleceğe ilişkin tartışmaların yoğunlaştığı bir dönemde Türk milletinin de söyleyecek bir sözü olduğu için buradadır.

Evet, bugün Ankara, aziz vatanımızın dört bir tarafından gelen Milliyetçi Hareketin güzide temsilcilerinin yüzyıla buluşmasına ev sahipliği yapmaktadır. Herkese, hepimize kutlu ve uğurlu olsun.

Bu vesileyle, Anadolu coğrafyasını ebedî Türk vatani yapmak üzere yüzyıllardır hayatlarını feda eden, alın teri döken, başta Alparslan ve Ertuğrul Gaziler olmak üzere, bütün devlet ve millet büyüklerini; aynı ruh ve azimle Millî Mücadele destanımızı yazan Cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşlarını, bütün şehit ve gazilerimizi rahmet ve minnet duygularıyla bir kez daha yâd ediyorum.

Burada yine, daha güçlü ve etkin bir Türkiye ülküsüne ömrünü vakfetmiş olan Rahmetli Başbuğ'umuz Alparslan Türkeş Bey'i ve ebediyete intikal etmiş bütün dava arkadaşlarımı rahmet ve minnetle anıyorum.

Son olarak, bu yıl içinde aramızdan ayrılan değerli siyaset ve fikir adamı, Türk Dünyası âşığı Ebulfez Elçibey'e de Allah'tan rahmet ve mağfiret diliyorum.

Kıymetli Misafirler,

Milliyetçi Hareketin Çok Değerli Mensupları,

Basınımızın Saygıdeğer Temsilcileri,

Her iddia sahibi partinin büyük kurultayı, dünya, ülke ve millet olarak yaşadığımız sorunların bir muhasebesinin yapıldığı, geleceğe dair fikir ve hedeflerin dile getirildiği, belli başlı siyasi platformlardan biridir. Hiç şüphe yok ki küreselleşme sürecinin geldiği aşama, bu tür bir muhasebe ve muhakeme ça-basını, hem anlamlı hem de gerekli hâle getirmiştir.

Bugün, bizler, milletimizin ve bütün insanlığın yaşadığı ve yaşayacağı sorunlarla baş etmek, bunu da temel ilke ve değerlere bağlı kalarak başarmak zorunda olan tarihî bir kuşakı temsil ediyoruz.

Bunlar arasında, şüphesiz demokrasi, insan hakları, adalet, dayanışma, sorumluluk ve hoşgörü gibi ilke ve değerler hayati öneme sahiptir. Bu ilkelerin yol göstericilik vasıfları, ülkelerin sadece iç dünyası bakımından değil, aralarındaki ilişkiler açısından da geçerlidir.

Hemen hemen bütün insanlığın “**ortak malı**” olduğuna şüphe bulunmayan ilke ve değerlerin hayatiyeti, “ortak geleceğimiz”i de belirleyecektir. Dolayısıyla, bugünkü sorun, hem millî hem de küresel ölçekte bunların pratiğe ne kadar aktarı-

lıp aktarılamayacağı üzerinde düğümlenmektedir. Çünkü bugün, değerlerin ilanı ve reklamıyla yetinilecek bir gün değildir. Önemli ve gerekli olan, çözüm önerilerinin geliştirilmesi ve uygulanmasıdır. Yine bu sürecin, yeryüzünün her gözeneğinde, hayatın her alanında hissedilmesini sağlamaktır.

Şimdi, böyle bir duyarlılıklar zincirinin şekillendirdiği geniş bir bakış açısından ülke ve dünya gündeminin belli başlı maddelerini değerlendirmek, görüş ve önerilerimizi aziz milletimizle ve sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bilindiği gibi, içinde bulunduğumuz yıl, insanoğlunun bir bin yılı geride bırakıp, yeni bir bin yılın ilk yüzyılına kapı aralayışını sembolize etmektedir. Takvim dönemlerini belirleyen tarihler, kuşkusuz ne siyasi hareketleri, ne de hayatın akışını kesintiye uğratamazlar. Ama, bir taraftan katettiğimiz mesafeyi kestirmek, diğer taraftan dikkatlerimizi geleceğe yöneltmek bakımından bizleri teşvik eden sembolik bir dönüm noktasını ifade ederler.

İster, “aşırılıklar”, ister “buluşlar”, isterse “dönüşümler” çağı densin, XX. yüzyılın, insanlık tarihinin zorlu ve uzun bir yüzyılı olduğu kesindir. XX. yüzyılın takipçisi olduğu yüzyılın birebir devamı olmadığı ne kadar doğruysa, onlardan çok farklı bir yüzyıl olmadığı da o kadar doğrudur. Çünkü insanlık tarihi değişim ve sürekliliği içinde barındıran karmaşık bir süreçtir. Toplumsal ve ekonomik hayatın gelişimi açısından belirleyici olan insanoğlunun sosyal ve zihnî hususiyetleri, büyük bir değişime uğramadan beşerî tortular ya da miraslar olarak bugüne ulaşmaktadır.

Unutmayalım ki, nükleer enerjiyi, genetik bilimini, bioteknolojiyi, iletişimi insanlığın yararına da zararına da kullanan yine insanın kendisidir. Bu gerçek, teknolojik gelişmeler gelecekte insani dürtü ve yetenekleri ikame etmediği sürece değişmeyecektir. İkame ettiği ölçüde de bizleri nasıl bir geleceğin beklediğini tahmin etmek zorlaşacaktır.

Bugüne ve yarına ilişkin tartışma ve tasavvurlarımızda gözden uzak tutulmaması gereken en önemli noktalardan biri budur. İkinci en önemli noktayı ise birincinin çağrıştırdığı ve onu takip eden çok yönlü bir sorumluluk bilincinin varlığı ve gelişimi meselesi oluşturmaktadır.

Günümüzde, hemen her alanda gözlenen acımasız bir rekabet ile iş birliği çabalarının, ümit ile ümitsizliğin, kaos ve düzenin birbirinden giderek daha ince çizgiyle ayrılacağı şimdiden belli olan bir **“evrensel iklim”** ile karşı karşıya bulunuyoruz. Yeni çağın dinamiklerinin alacağı nihai biçim, hiç tartışmasız insanlığın kaderini de belirleyecektir.

İşte buna dair bir küresel anlayışın ve sorumluluk ahlakının varlığı ve yaygınlığı önem kazanmış bulunmaktadır. **Küresel sorumluluk ahlakının**, millî, bölgesel ve küresel sacayakları üzerine oturmasının zorunlu olduğunu söylemeye gerek bile yoktur. Böyle bir sorumluluk zincirinin en başında da ileri sanayi toplumları yer almaktadır.

Bugün, artık, yeni teknolojilerin yaygınlaşması yanında, insan hakları, demokrasi, piyasa ekonomisi gibi değer ve kurumlar da evrensel düzeyde kabul görmekte, saygınlığı artmaktadır. Rejimlerin, demokratik ve insani boyutlarının geliştirilmesi, giderek daha çok arzu ve talep edilir hâle gelmektedir.

Bütün bunlar, insanoğlu için, en azından görünürde güzel bir gelecek vadetmektedir. Demokrasi ve insan hakları rüzgârı, aynı zamanda yeniden şekillenme sancıları çeken dünya düzeninin benzer değer ve duyarlılıklar ile donanması ihtimalini gündeme getirmektedir.

Küreselleşme sürecinin damarlarında bu değerlerin rahatça dolaşması kolay kolay gerçekleşecek bir durum olmasa bile, bu tür talep ve beklentilerin giderek yankı bulmaya başlaması önemlidir. Bu yönde ciddi bir gelişme, bütün insanlığın ortak yararına hizmet edecektir.

Zaten Türk milliyetçilerinin küresel ölçekli iddia ve hedeflerinden biri de budur. Büyük fikir adamı **Ziya Gökalp'in "milletlerin eşitliği ve iş birliği"** şeklinde formüle edip altını çizdiği bu ideali, başlangıç noktası kabul etmek ve geliştirmek gerekir. XXI. yüzyıl dünyasının daha yaşanabilir ve sevimli olabilmesinin bir yolunun da böyle bir anlayışın zenginleştirilmesinden geçtiği açıktır.

**Değerli Arkadaşlarım,
Sayın Basın Mensupları,**

Son yıllarda, uluslararası sivil toplum ve yardım kuruluşlarının güçlenmesi, büyük ölçüde felaketlerle sınırlı da olsa insani dayanışma çabalarının önem kazanması sevindirici gelişmelerdir.

Küreselleşme olarak tanımlanan çok yönlü değişme ve gelişme süreçlerinin siyasi ve sosyal boyutları, bunlarla sınırlı değildir. Buraya kadar sıraladıklarımız, sürecin daha çok olumlu yüzünü oluşturmaktadır.

Küresel siyasi ve sosyal manzaranın en az diğerleri kadar önemli olan başka özellikleri de vardır. Dünyanın içinde bulunduğu durum, eş zamanlı olarak yerelleşme, bölgeselleşme ve küreselleşme süreçlerini de içermektedir. Adına ister “**büyük oyun**”, ister “**doğal evrim**” densin insanlık böyle bir gerçeği yaşamaktadır.

Bize göre, güçlü yerelleşme ve ayrışma eğilimleri, küreselleşmenin önünü açan bir ufalanmayı ve korumasızlığı ifade etmektedir. Bölgesel ittifaklar ise daha çok bu süreçlerin üst düzeyde yararlanma ve stratejik dengeleri etkileme düşüncesinin ürünüdür.

Küreselleşmenin siyasi yansımalarıyla, ekonomik ve teknolojik gelişmeler, bu noktada birbirini tamamlayan bir rol oynamaktadır. Ekonomik ilişkiler ile teknolojik gelişmeler, özellikle iletişimin ulaştığı boyutlar, bütün bu yapıların gelişimine elverişli bir zemin oluşturmaktadır.

Bilgi üretme ve iletme endüstrisinin kazandığı akıl almaz hız ve önem, zaman ve mekân farklılıklarını en aza indirmiştir. İşte sınırların ortadan kalktığı iddiası, buralardan beslenmektedir.

Aslında, bölgesel örgütlenmelerin, mevcut sınırların üzerine yeni ekonomik, siyasi ve kültürel sınırların eklenmesi anlamına da geldiği açıktır. Son yıllarda yaygınlaşan “vize” ve “kota” gibi uygulamalar da uluslararası ilişkilere getirilen diğer düzenlemeleri, daha doğrusu sınırlamaları ifade etmektedir.

Bütün bunlar bize başka bazı gerçekleri de hatırlatmaktadır. Bilginin ve sermayenin dolaşımında kayıtlar ve sınırlar yavaş yavaş ortadan kalkmakta, ama insanların ve ürünlerin, özellikle de emeğin dolaşımı aynı imkân ve ayrıcalıklara sahip olamamaktadır.

Bu durum, küreselleşmenin atardamarlarındaki tıkanmanın göstergelerinden biridir. Yani, klasik ekonomik mantık, genel geçer bir kural olarak cazibesini korumaktadır.

Küreselleşme sürecinin sosyal sonuçlarının esas önemli yönü ise şudur: Bilgi ve sermayenin hızla ekonomik dinamizmi belirleyen iki ana faktör hâline gelmesi, eşitlik, hakkaniyet ve sefalet sorununa da küresel bir boyut kazandırmıştır. Teknoloji ve bilgi üretme kapasitesi yüksek olan ülkeler, tabii olarak ekonomik avantajlarını ve güçlerini aynı oranda katlamakta, diğer ülkelerle olan mesafelerini daha çok açmaktadırlar.

Küreselleşmenin gelişmeyi hızlandırdığı ve nimetlerini artırdığı doğrudur. En az bunun kadar doğru olan bir başka husus, nimetlerinin yanında külfetlerin ve adaletsizliklerin de artı-

yor olmasıdır. Örneğin; 1970’li yıllarda zengin ülkeler ile fakir ülkeler arasında gelir uçurumu 1/35 iken, bu oran yirmi yıl sonra ikiye katlanarak 1/70’e çıkmıştır.

Günümüzde 6 milyarı aşan dünya nüfusunun 3’te 1’i, yani yaklaşık 2 milyar insan yoksulluk sınırının altında yaşamaya çalışmaktadır. Bu nüfusun büyük bir kısmı ciddi boyutlarda hastalık ve kıtlık tehlikesiyle karşı karşıyadır. Bu rakamın günümüzden 15 yıl önce 1 milyar civarında olduğunu hatırladığımızda, genel refah artışının ne kadar adaletsiz biçimde dağıldığı ortaya çıkmaktadır.

Yine, XXI. yüzyılın keskin rekabet şartlarında önce ayakta durmak, daha sonra da güçlenmek amacıyla birleşen “**küresel şirketler**” gerçeği ortaya çıkmaya başlamıştır. Bu şirketler, devasa imkânları ve yapılarıyla yeni çağın “**rakipsiz imparatorlar**”ı olarak şekillenmektedir.

Küresel şirketlerin, insan hakları ve demokrasi gibi değerlerle nasıl yan yana yaşayacağı konusu, daha bugünden cevaplandırılması gereken önemli bir soru haline gelmiştir. Birçok ülkeden daha zengin ve güçlü bir konuma sahip olan bu “yeni ekonomi imparatorluklarının nasıl denetleneceği belli değildir. Böyle bir endişe bile taşımayanların beyinlerde millî devletlere ve kültürlere karşı yıkım seferberliği başlatmasının hiçbir etik ve demokratik izahı yoktur.

Bu bağlamda sonuç olarak söyleyeceğim husus şudur: Küresel sefaletin ve kargaşanın hüküm sürdüğü, teknolojik ve ekonomik uçurumların büyüdüğü bir dünyada, bütün insanlığın ortak birikimlerini ve değerlerini koruyup yaşatmak çok

zor, hatta imkânsızdır. Uluslararası kuruluşlar ve devletler, eğer adil ve insani bir dünya düzeninin tesisini gerçekten önemsiyor iseler, bu ve benzeri meselelere öncelik atfetmenin gerekliliğini de kabul etmek zorundadırlar.

Aksi takdirde, ortaya, eski ilişki biçimleri olan düşmanlık ve çıkar mücadelelerinin daha da büyüyerek yeni kurum ve kavramların şemsiyesi altında devam ettirilmesinden başka bir sonuç çıkmayacaktır. Bu da kaçınılmaz biçimde küresel çatışma ve kutuplaşmaları, öldüresiye bir rekabeti beraberinde getirecektir. Böylesine kaotik bir yapı, ister istemez insanlığın müşterek beklentisini ifade eden ahenkli ve dengeli uluslararası düzen fikrinin bir ütopya olarak kalmasına yol açacaktır.

İşte, 2000’li yılların temel evrensel sorunlarından biri budur. İkincisini ise teknolojik imkânların ve ekonomik hâkimiyetin olağanüstü kolaylaştırdığı tek yönlü kültür ve değer aktarımı sürecinin, milli kültürleri ve dilleri tehdit etmesi oluşturmaktadır. Önümüzdeki zaman diliminde, teknolojik ve ekonomik gelişmenin seyri ile medeniyetlerin ve kültürlerin çoğulculuğu arasında gözlenen evrensel gerilimin dozu artacaktır.

Milliyetçiliğin ve demokrasinin stratejik önemi ve değeri, özellikle bu noktada kendini iyice hissettirmektedir.

XXI. yüzyılda, beşerî çoğulculuğun ve dayanışmanın iki anahtar kavramı demokrasi ve milliyetçilik olacaktır. Bunun için, milliyetçiliği, misyonunu tamamlayan bir fikir olarak görenler ideolojik ön yargılarla hareket edenlerdir. Milliyetçilik, demokrasi ile birlikte yeni yüzyılda giderek önemi artan fikirler ve duyarlılıklar sistematigi olmaya devam edecektir.

Muhterem Dava Arkadaşlarım,

Kıymetli Misafirler,

Hatırlanacağı üzere, geçtiğimiz Eylül ayı başında toplanan Birleşmiş Milletler Milenyum Zirvesi, bu açıdan iyi niyetli görüş ve önerilerin dile getirildiği evrensel bir platform olmuştur. Ancak geleceğe dair iyimser beklentileri ve mesajları destekleyecek somut kararlar ve çözümler ortaya konulamamıştır. Bize göre Zirve nin en kayda değer başarısı, küreselleşmenin her iki yüzünün yol açtığı gelişme ve sorunların dünya kamuoyuna birinci ağızlardan duyurulması olmuştur.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Sayın Kofi Annan, aynı zirvede XXI. yüzyılın “**insan hakları yüzyılı**” olacağını ifade etmiştir. Bizler de bu dileği bütün kalbimizle paylaşıyoruz. Ama bir hususu da belirtmeden geçemiyoruz. **XXI. yüzyıl, hiçbir zaman kendiliğinden insan hakları yüzyılı olmayacaktır.**

Bunu mümkün kılmamanın **birbirini tamamlayan üç yolu** vardır:

Birincisi, küreselleşme sürecinin daha insani ve adil mecraya sokulmasından geçmektedir. Bunun için de küreselleşmenin boyutları, mevcut ve muhtemel sonuçları üzerine sağlıklı tahliller yapmak şarttır.

İkincisi, teknolojik imkânların, sadece sahiplerinin değil, bütün insanlığın ortak yararını da gözeterek şekilde kullanılmasıdır.

Üçüncüsü, insan hakları kavramı ve politikalarını, bireysel hak ve özgürlüklerle sınırlı tutmamaktır. Çevre, gelişme ve sosyal haklar gibi ikinci ve üçüncü kuşak hakların da dikkate alınması gerekir.

Kısacası, yeni yüzyılda, XX. yüzyılda gelinen noktanın ve beşerî kazanımların gerisine düşmeyecek bir anlayışın kabulü ve hayata geçirilmesi zorunludur. Aynı şekilde, insan hakları politikaları, uluslararası çıkar çekişmelerinin ve siyasi manevraların dolgu malzemesi haline dönüşmemelidir.

Tabii bütün bunlar ancak küresel sorumluluk ve hakkaniyet temelleri üzerinde yükselen gerçekçi insan hakları politikaları geliştirmekle mümkündür.

Bizim, Türk milliyetçileri olarak temennimiz, böyle bir insan hakları yaklaşımının, bütün insanlığın ortak yararına hizmet edecek bir “küresel düzenin bel kemiğini oluşturmasıdır. Bunun dışındaki herhangi bir amaç ve çaba, en iyi ihtimalle büyük devletlerin ve uluslararası örgütlerin kendi vicdanlarını rahatlatma girişimleri olarak kalacaktır.

Bu süreçte, dinler ve din âlimleri de insanlığın gelişimine çok önemli katkılar yapabilir. Bu sebeple dinlerin rekabetine değil, dinlerin küresel dayanışma ve hoşgörüyü teoriden pratiğe geçirecek çabalara öncülük etmesine ihtiyaç vardır. İnsanlığın, zaman zaman karşılaşılan ırkçı ve bölücü faaliyetler ile ye-

ni haçlı seferi zihniyetlerini tamamen mahkûm ederek tarihe havale etmesi zorunludur.

İnsanoğlunun vereceği kararların ve göstereceği çabaların sonucu, yeni bir Orta Çağın şekillenmesine hizmet etmemelidir. Diğer bir deyişle, yeni çağ, din savaşlarını, etnik kavgaları ve adaletsizliği ifade eden “**yeni bir Orta Çağ**” olmamalıdır.

Biz bu konuda geleceğin bizi haklı çıkartmasını istemiyoruz. Bilakis insanlık adına yanılmak istiyoruz.

Huzurlarınızda iki somut öneriyi dile getirerek XXI. yüzyıla ilişkin görüş ve değerlendirmeleri tamamlamak istiyorum. Bu çerçevede dikkatlerinizi, tekrar bütün ilgisini, insanlığın ortak yararı ve gelecek kuşaklar üzerine yoğunlaştırmış bir küresel ahlak anlayışının ve yeni bir sorumluluk bilincinin gelişimi ve kurumlaşması meselesine çekmek istiyorum. Çünkü genetik biliminin, insan hayatını yeni belirsizlikler boşluğuna terk etmek ihtimalini de gündeme getiren baş döndürücü gelişimi, bunu zorunlu kılmaktadır. Bu amaçla hizmet verecek bir “**Uluslararası Bilim ve Teknoloji Denetçisi**”ne ihtiyaç artmış bulunmaktadır. Böyle bir oluşumu inşa etmek ve yaşatmak çok zor olsa bile denemeye değerdir. Benzer şekilde, ekonomik faaliyetlerin ulaştığı seviyeyi göz önüne aldığımızda insanı ve insanlığı koruyacak başka önlemlere de ihtiyacımız olduğu görülecektir. Tüketici haklarını gerçek kılmak bu açıdan çok önemlidir. Tüketici haklarının uluslararası güvencelere ve kurumlara kavuşması, bugün insanlığın önünde yeni temel görevlerden biri olarak durmaktadır.

Bilinmelidir ki insanoğlunun, küreselleşme sürecinin kölesi değil, efendisi olmasının yolları bellidir. Bu yollar, insanlığın müşterek gayretleri ve duyarlılıkları ile keşfedilmeyi beklemektedir.

Kıymetli Arkadaşlarım,

Sevgili Bozkurtlar,

Saygıdeğer Basın Mensupları,

Karşımızdaki dünya tablosunun artısıyla eksisiyle gerçekçi bir tasviri budur. Böyle bir yeryüzü manzarası, sadece kötümser bir pencereden bakıldığında görülen sisli bir manzara olarak değerlendirilmemelidir. Bilakis, demokratik ve insani duyarlılıklarla yapılmış bir değerlendirmeyi yansıtmaktadır. Sürecin adına, **“evrensel doğru”**, **“tarihin sonu”** ya da **“küresel kaos”** denmesi, gerçeklerin üstünü örtmemektedir.

İşte Türkiye’imiz, insanlık ailesinin bir parçası olarak yeni yüzyılda böyle bir dünyada yaşayacaktır. Bu küresel gerçeklik, ülke ve millet olarak içinde yer aldığımız en büyük daireyi ifade etmektedir. Daha küçük olan ikinci daireyi ise uluslararası stratejilerin yeni ilgi odağı olan Avrasya jeopolitiği oluşturmaktadır.

Ülkemizi kuşatan bu halkanın en önemli özelliği, sancılı tarihi geçmişleri ve bugünkü sorunlu yapılarıyla Balkanlar, Kafkaslar ve Orta Doğu bölgelerini kapsayan stratejik ve zorlu bir üçgeni ifade etmesidir. Bu üçgenin merkezinde de Türkiye’imiz

yer almaktadır. Diğer bir deyişle, Anadolu coğrafyası, Avrasya jeopolitiğinin kalbi gibidir. Ülkemizin dostunun da, düşmanının da çok olması bu yüzdendir. Jeopolitik konumu ve önemi, bu niteliğiyle de sınırlı değildir. Bölgenin, istikrarlı devlet geleneğine ve modern bir siyasi rejime sahip ender ülkelerinden biridir.

Türkiye'miz, jeoekonomik ve jeopolitik bakımdan da çok değerli ve ayrıcalıklı bir konuma sahiptir. Petrol, su, doğal gaz gibi görünen gelecekte de stratejik ham maddeler olmaya devam edecek olan kaynakların üretim-pazar yollarının üzerinde yer almaktadır. Türkiye, bu maddelerin üreticisi olan "Doğru"yla, tüketicisi olan "Batı" arasında doğal bir köprüdür.

Jeo kültürel konumumuz da jeo-ekonomik yapımızı aratmayacak ölçüde benzersizdir. Hem tarihi ve dinî, hem de insani hasletlerimiz, dünya anlam haritasında benzersiz bir yer almamıza sebep olmaktadır. Bu beşerî vasfımızı, medeniyetlerin, kültürlerin ve dinlerin buluşmasına ev sahipliği yapan muhteşem bir noktada oluşumuz tamamlamaktadır.

İşte dünyada eşine rastlanmayacak ölçüde baş döndürücü olan bütün bu niteliklerimiz, Yüce Allah'ın milletimize bir lüftudur. Bütün bu konum, imkân ve potansiyeller, bir taraftan Türk milletinin yükünü ve sorumluluklarını ağırlaştırmakta; diğer taraftan önemli fırsatlara, ayrıcalıklara ve büyük bir geleceğe işaret etmektedir.

Bizim millet olarak sahip olduğumuz yaşama ve gelişme azmi, tarihî birikim, hürriyetimize ve onurumuza düşkünlük en büyük millî sermayemizi oluşturur. Türklüğün bin yıllık Anadolu

tarihinde inşa ettiği **Selçuklu** ve **Osmanlı medeniyetleri** ile var oluşun, son destanı olan şanlı Millî Mücadele'miz, en büyük ilham ve kuvvet kaynaklarımızdır.

Şimdi, hep birlikte geçen yüzyılın başlarını, 1910'lu, 1920'li yılları hatırlayalım. Bu yıllar, Türkiye'nin üzerinde kara bulutların dolaştığı sancılı ve zorlu yıllardır. Büyük bir imparatorluğun enkazı altında tarih sahnesinden çekilmesi beklenen bir millet, bağımsızlığını korumasını bilmiş, yeniden dirilmeyi başarmıştır.

Millî Mücadelemizin hemen ardından başlayan siyasi ve hukuki hamleleri, daha sonra sanayileşme çabaları izlemiştir. Buna karşılık, çeyrek asrını tek parti rejimi altında geçirmek zorunda kalmıştır.

Çok partili siyasete ise ancak II. Dünya Savaşı'nın sonunda, yeni dünya dengelerinin ve iç dinamiklerin etkisiyle kavuşulmuştur. 23 Nisan 1920'de "**millî hâkimiyet**" ilkesinin, 29 Ekim 1923'te de Cumhuriyet'in ilanıyla şekillenen temel siyasi tercih, demokrasiye geçiş ile birlikte yeni bir anlam kazanmıştır. Türkiye'miz bundan sonra yoluna, iniş çıkışlarla dolu olsa da demokratik rejim içinde devam etmektedir.

1960'lı ve 1970'li yıllar, 1950'li yıllardan devralınan sağlıklı bir iktidar-muhalefet ilişkileri geleneğinin yokluğunda ve soğuk savaş dönemi şartlarının gölgesinde geçen yıllar olmuştur. Bu dönemde, ülkemiz üzerinde oynanan oyunların yoğunlaştığı, terör ve sabotaj olayları ile aşırı kutuplaşmanın siyasi hayatımızı âdeta esir aldığı görülmektedir.

İşte bu ağır şartlar altında Türkiye gibi Milliyetçi-Ülkücü Hareket de çok çetin bir sınavdan geçmiştir. Türk milliyetçileri, vatani ve milleti için hiçbir hesap yapmadan canını bile seve seve veren bir ruhun ve inancın temsilcisi olmuşlardır.

Bugün dönüp düne baktığımızda yaşanan acıları, çekilen çileleri hatırlamamak mümkün değildir. Yüce Allah'tan en büyük dileğimiz, bu ülke ve milletin zor ve acılı durumlarla karşı karşıya kalmamasıdır.

Bizler, geçmişte yaşananların her açıdan paha biçilmez birer tecrübe olduğunun farkındayız. Tarihî bir davanın, çilekeş bir Hareketin bugünkü temsilcileri olarak emaneti en güzel şekilde koruyup gelecek nesillere teslim etmek de bizim boynumuzun borcudur.

Türk milliyetçileri, millî görev ve sorumluluklarının idraki içinde emaneti kırıp dökmeden, günlük hesaplar içinde çarçur etmeden yarınları ulaştıracak siyasi akla ve şuura sahiptir.

Milliyetçi Hareketin Kıymetli Mensupları,

Basınımızın Sayın Temsilcileri,

1980'li yılları, dünyada ve Türkiye'de çok önemli gelişmelerin yaşandığı, teknolojik atılımların hız kazanmaya başladığı bir dönüm noktası olarak değerlendirmek mümkündür.

1970'li yıllarda, bir yandan Güney Avrupa ve Güney Amerika ülkelerinde demokrasiye doğru yol alan siyasi değişim yaşanmakta, diğer yandan dünya ekonomik sistemi petrol kri-

zinin şoklarını atlattırmaya çalışmaktadır. Bu noktayı hatırlatmanın temel sebebi, bugünkü teknolojik gelişmelerle olan bağının altını çizmek içindir.

1980'li yıllarda hız kazanan teknolojik gelişmelerin bir sebebi, teknolojilerin kendi kendini yenileme kabiliyetidir. Esas sebebi ise yaşanan petrol krizlerinden gerekli derslerin çıkartılarak teknolojiye ve yeni buluşlara daha fazla yatırım yapılmasıdır. Sanayileşmiş ülkeler, bu yıllardan itibaren teknolojik yenilikleri teşvik etmeye ve daha çok kaynak ayırmaya başlamıştır.

Ülkemizde de 1980 sonrası iç ve dış şartların elverişli olması sebebiyle ekonomik gelişme sürecinde gözle görülür bir canlanma söz konusu olmuştur. Siyasi hayatın hareketlendiği 1990'lı yıllarda ise uzlaşma ile rekabet arasında denge kurulmadığı ve kısır çekişmeler ağırlığını hissettirdiği için, gelişme sürecinin temposu da düşmeye başlamıştır.

Bu sonuçta, Türkiye'nin, aynı dönemde giderek palazlanan bölücü terör örgütüyle mücadele etmek zorunda kalmasının da ciddi rol oynadığına şüphe yoktur. Hem sınır komşularımızdan, hem de bazı Batı Avrupa ülkelerinden lojistik destek alması, mücadelenin oldukça zorlu geçmesine ve uzun sürmesine yol açmıştır.

Bölücü-yıkıcı terör faaliyetlerinin sosyo ekonomik gelişmemizi sekteye uğrattığı bilinen bir gerçektir. Aynı zamanda, dış politika alanındaki seçeneklerimizi azaltan, inisiyatif alma kapasitemizi sınırlandıran bir sonuç daha doğurmuştur. Diğer bir deyişle, terörün bu dönemde ülkemize ödetmediği siyasi ve ekonomik fatura, tahmin edilenden çok daha ağır olmuştur.

Gerçekten de 1990'lı yılların başında komünizmin çöküşü ve “Soğuk Savaş Dönemi”nin sona ermesi yeniden şekillenmeye başlayan jeopolitik dengeler karşısında Türkiye'nin gücünü ve hareket kabiliyetini azaltmıştır. En önemlisi, aynı yıllarda bağımsızlığa adım atan Türk Dünyası ile yakından ilgilenmek ve çok yönlü katkılar yapmak mümkün olamamıştır.

Bugün, Türk Cumhuriyetleriyle ilişkilerimiz, maalesef arzu edilen bir seviyede değildir. Önümüzdeki yıllarda ilişkilerimizin nakış işler gibi özenle ve sabırla işlenmesi ve geliştirilmesi şarttır.

Son on yıl boyunca, dış politika alanında olduğu gibi, iç politikamıza da sancılı ve dalgalı bir çizgi hâkimdir. 1990'larda, özellikle de 1995 seçimleri sonrasında yaşanan sıkıntıların ve çekişmelerin had safhaya ulaştığı inkâr edilemez bir gerçektir.

Siyasi kriz ve seviyesizlik bu dönemde, kendini sadece hükümet istikrarsızlıklarında değil, siyaset dünyasının hemen her alanında hissettirmiştir. Kısır çekişmeler, tutarsızlıklar ve üslup kirliliği ile bezenmiş siyasi söylemler, demokratik hayatımızı âdetâ esir almıştır.

Sözün kısası, **1990'lı yıllar, ülkemiz bakımından dünya konjonktürü dikkate alındığında bir duraklama ve bocalama dönemini ifade eder. 1990'ların başında yapılması gereken birçok düzenleme yapılamamış, alınması gereken kararlar ise ya ertelenmiş ya da yanlış alınmıştır.**

Tabii olarak emekleme devresini tamamlamakta zorluk çeken demokrasimizin, böyle bir atmosfer içinde sağlıklı bir şekilde gelişmesini beklemek yanlış olacaktır. Demokratikleşme-

den çok sık söz edilmesine rağmen, demokrasinin yeşereceği siyasi iklim için kayda değer bir adım atılmamıştır. Bu gerçek, ülkemizin karşı karşıya bulunduğu temel çelişki ve çarpıklıklarından biri olmaya devam etmektedir.

Bütün bunların anlam ve önemini fark etmek ve kavramak çok zor değildir. Bunun için önce niyetlerin ve zihniyetlerin değişmesi lazımdır. Böyle bir dönüşüm, siyasi gelişme sürecinin hem sağlıklı hem de hızlı bir nitelik kazanması bakımından zorunludur. 18 Nisan Seçimleri öncesi ve sonrasının özenli bir analizi, bu zorunluluğun algılanması ve gereği için yeterli olacaktır. Ancak dillerine sürekli olarak Milliyetçi Hareketi dolayanların böyle bir duyarlılık ve kararlılıktan uzak olduğu görülmektedir. Bu kafanın herhangi bir ciddi mesele karşısında söylediklerine dikkatlice bakıldığında, çarpık zihniyet yapıları kendini ele vermektedir.

Milliyetçi Hareket karşıtı koronun üyeleri, sık sık yeni sayfa açma iddialarını tekrarlamakta; yaptıklarının olumsuzluklarına dair itiraflarda bulunmaktadır. Fakat buna rağmen, klasik alışkanlıklarını ısrarla sürdürmektedirler. Yine ne acıdır ki partimizi, sürekli tek siyasi rakip ve hasım olarak görmenin yol açtığı zihin bulanıklığından ve üslup çirkinliğinden kurtulabilmiş değillerdir. Ama ne olursa olsun, bütün bu olumsuzlukların tek ilacı Milliyetçi Hareket Partisidir. Çünkü, Milliyetçi Hareket, siyaset dersine ihtiyacı olanlar için kendi çizgisinden sapmayacak kadar kararlı, ama ders vermeye devam edecek kadar sabırlıdır.

**Değerli Arkadaşlarım,
Sayın Basın Mensupları,**

Partimizin, gerek seçim öncesi gerekse sonrasında takip ettiği strateji, iki ana kaynaktan beslenmiştir. Birinci kaynağı, Türk siyasetinin uzak ve yakın dönemleri üzerine gerçekçi bir gözle yapılmış değerlendirmeler oluşturmaktadır. Bu meyanda, Türk milletinin en çok şikâyet ettiği hususlar ile demokrasi-mizin kronik hastalıkları dikkate alınmıştır.

İkinci olarak, **“Dünyanın geleceği ile böyle bir dünyada Türkiye'nin yeri ve önemi nedir?”** sorusunun cevapları aranmıştır. Çünkü teknolojik ve ekonomik gelişmelerin baş döndürücü bir hıza ulaştığı, küresel etkileşimlerin yoğunlaştığı bir zaman diliminde böyle bir soruya cevap aramak hem gerekli hem de önemli hâle gelmiştir.

Her iddia sahibi partinin ve siyasetçinin bu ve benzeri sorulara cevap araması, geleceğe ilişkin tasavvurlarını zenginleştirme giderek bir zorunluluk halini almıştır. Zaten konuşmamın ilk bölümünde yaptığım değerlendirme ve öneriler, aynı zamanda bu soruya verdiğimiz bazı cevapları içermektedir.

Böyle bir durumda karşımıza, ister istemez kısa, orta ve uzun vadede yapılması gerekenler, millî hedef ve öncelikler meselesi çıkmaktadır. Yeni bir siyasi anlayış ve üslup, istikrarlı bir ekonomik büyüme, sağlıklı bir demokratikleşme süreci, millî öncelikler sıralamasında ilk sıralarda yer almaktadır. Bunları toplumsal hayatımızın amansız hastalıkları olan yolsuzluk ve yoksulluk ile kararlı ve sürekli mücadele tamamlamaktadır.

Bilindiği gibi **partimizin iktidar sorumluluğunu paylaşması, siyasi ve ekonomik belirsizliğin ve ümitsizliğin doruk noktasına ulaştığı bir dönemle örtüşmektedir. Bu tercihini yaparken de herhangi bir basit siyasi hesabın anlık çekiciliğine kapılmadan, ülke ve milletin varlığını ve geleceğini dikkate almıştır.** O zamanlar neredeyse karaya oturmak üzere olan ve geçici bir bütçeyle yönetilen ekonomik tablo Türkiye'nin acı gerçeklerinden biridir. Yine, borç ve faiz kaskacında sıkışıp kaldığımız, birkaç gün sonrasını tahmin etmekte zorlandığımız bilinmektedir.

Siyasi tablo da ekonomik tabloyu aratmayacak ölçüde karmaşık ve sıkıntılı bir görüntüye sahiptir. Bugün ise istikrarın mumla arandığı dönemden, istikrarın eleştirildiği ve tartışıldığı bir döneme gelinmiştir. Bu, bir açıdan çok önemli gelişmeyi ifade etmektedir. Özünde, istikrarsızlığın yol açtığı kritik eşiğin aşıldığı anlamına gelmektedir. Ama unutulmamalı ki istikrarın kıymeti, varlığında değil, yokluğunda daha iyi anlaşılır. Bu sebeple, olumlu gelişme ile olumsuz, eleştiri ile karalamayı birbirine karıştırmaktan vazgeçmek şarttır.

Partimizin, uzlaşma ve atılım ilkesini düstur edinen 57. Hükûmetin kuruluşuna katılımı ve çabaları, bu çerçevede değerlendirildiğinde daha anlamlı ve gerçekçi olacaktır. Siyasi ve ekonomik istikrarın önemli ölçüde tesis edilmiş olmasında, Milliyetçi Hareket Partisinin varlığı ve gayretleri çok önemli bir paya sahiptir. Bu, inkâr edilemez bir gerçektir.

Sadece partimizin değil, hükûmeti oluşturan diğer siyasi partilerin de planlayıp gerçekleştiremediği politikalarının olması tabiidir. Mevcut ülke şartları ve üçlü koalisyon yapısı dikkate alındığında arzulanan her şeyi gerçekleştirmenin mümkün olamayacağı aşikârdır.

Huzurlarınızda açık kalplilikle ifade ediyorum ki bu dönem zarfında yapılan birçok hizmetin yanında, tasarlayıp yapamadıklarımız da vardır. Yine hükûmet ve parti olarak orta ve uzun vadede yapacaklarımız vardır. Bütün bunlar, mevcut dünya ve Türkiye şartlarında ve demokrasilerde çok doğaldır. Bugün için önemli olan, ülkemizin ve milletimizin önceliklerinde sağlanan gelişmelerdir, atılan adımlardır.

Bilindiği gibi bu öncelikler arasında, çeyrek yüzyıllık bir maziye sahip yüksek enflasyon belasının özel bir yeri vardır. Bu temel ve kritik sorunu bela hâline getiren tabii ki sadece uzun bir tarihe sahip olması değildir. Aynı zamanda sosyal, kültürel ve ekonomik hayatta çok yönlü ve önemli tahribatlara sebep olmaktadır. Ülkemizde, son 20 yıl içinde fiyatların artış oranı ile geniş kitlelerin satın alma gücü arasında büyük uçurumlar oluşturmuştur.

Özellikle işsizlik ve enflasyon, gelir dağılımı adaletsizliğinin ürktücü boyutlara ulaşmasına yol açmaktadır. Bilinmelidir ki enflasyon belirli bir seviyede denetim altına alınmadığı sürece, olumsuz sosyal ve ekonomik yansımalarının ortadan kalkması mümkün olmayacaktır.

57. Hükümet kurulduğunda, önünde zorlu bir tablo duruyor, ancak birden fazla gerçekçi yol bulunmuyordu. Türkiye'yi öncelikle geçici bütçe ile yönetilen bir konumdan kurtarmak gerekiyordu. Ekonomiyi ve ülkeyi, Türkiye Büyük Millet Meclisinin onayını ve desteğini almamış bir bütçe ile idare etmenin çağımızda ne anlama geldiği bellidir.

Bundan sonra acilen atılması gereken adımların birçoğu atılmıştır. Araçları ve dozu konusunda bazı farklı görüşler olmasına rağmen, yeniden yapılanma ve enflasyonla mücadele programı üzerinde geniş bir mutabakat ortaya çıkmıştır.

Üç yıllık dönemi kapsayan bu gerçekçi ekonomik çözüm paketinin, bazı yeni sorunların varlığına rağmen devreye sokulduğunu unutmamak lazımdır. **Toplumsal ve ekonomik maliyeti çok yüksek olan iki deprem felaketi ile dünya petrol fiyatlarındaki anormal yükselişin yarattığı elverişsiz zemin ortadadır.** Bunların olumsuz etkisinin hafife alınmayacak boyutlarda olduğu açıktır.

Yeniden yapılanma ve enflasyonla mücadele programının iki ana hedefi ve boyutu bulunmaktadır. Birinci boyutu, daha çok psikolojik ve sosyolojik, ikinci ise daha çok ekonomiktir.

İlk önce, uzun yıllardır enflasyona karşı oluşan bıkkınlık ve yılgınlık psikolojisinin kırılması gerekmiştir. Çünkü toplumun hükûmete ve programa güvenini sağlamak şarttır. Gene bu çerçevede, ekonomik aktörlerin de kendilerine ve ülkelerine olan inancı tazelenmeye çalışılmıştır.

İkinci temel hedef ve boyutu ise teknik düzeyde alınan tedbirler ile ekonomik kısır döngüyü kırmak ve istikrarlı büyüme sürecini temin etmek oluşturmaktadır. Bir an önce sağlıklı kaynak temin ederek ekonomiyi esir alan borç ve faiz sarmalı kırılmaya çalışılmıştır. Esas amacın ise ekonomik yapıyı ve zihniyeti dönüştürerek yatırım ve üretim ekonomisinin önünü açmak olduğuna şüphe yoktur.

Takdir edileceği üzere, bütün bu alanlarda ülkemizin geldiği bugünkü nokta, hükûmetimizin aldığı mesafe yeterli değil, ama önemlidir. Geriye dönüp bakıldığında sağlanan gelişmenin dikkate değer olduğu görülecektir. Hedeflenen büyüklüklere önemli ölçüde ulaşılmış, enflasyon uzun yıllardır görülmeyen seviyelere doğru gerilemeye başlamıştır.

Özellikle dar gelirlili vatandaşlarımızın çektiği sıkıntılar ise devam etmektedir. Bundan sonraki hedeflerimizden biri, sosyal çarpıklığı ve gelir dağılımı uçurumunu düzeltmek olacaktır.

İnşallah, her geçen yıl, siyasi ve ekonomik istikrar pekişerek uzun yıllardır özlemine çektiğimiz toplumsal huzur ve refahı beraberinde getirecektir. Biz, bunun için gayret sarf ediyor, bunun gerçekleşeceğine yürekten inanıyoruz. Çünkü biz Türkiye'ye ve Türk insanına güveniyor ve inanıyoruz.

Hükümetimiz döneminde, yolsuzlukların ve haksızlıkların üzerine kararlılıkla gidiliyor olması da bunun delillerinden biridir. **Türk ekonomisini kanserli hücreler gibi sarmaya başlayan yolsuzluk mikrobunu kazınıp atıncaya kadar bu mücadele derinleşerek devam etmek zorundadır. Şahsım ve partim, Türkiye'yi terörden, yağmalardan ve haksızlıklardan arındırma mücadelesinin sonuna kadar arkasındadır.**

Değerli Misafirler,

Muhterem Dava Arkadaşlarım,

Şu ana kadar yaptığımız dünya ve Türkiye değerlendirmemizin, bazı gelişmelere dikkat çekmenin yanında, bir önemli amacı daha bulunmaktadır. Genel bir sonuca ulaşmak, aziz milletimizin ve sizlerin huzurunda tarihe kayıt düşmektedir. Şimdi, ileriye yönelik **“genel hedef ve prensipler manzumesi”** olarak gördüğüm bazı hususların altını çizmeyi milli bir görev ve sorumluluk addediyorum:

1-Türk siyasetçisinin ve aydınının bir dünya bakış açısı olması, alternatif fikir ve politikalar geliştirilmelidir. Tasavvurlarımızın ana çerçevesini de **“Nasıl bir dünya?”** ve **“Nasıl bir Türkiye?”** sorularına verilecek cevaplar oluşturmalıdır. Yüzyıl önce Osmanlı aydını ve siyasetçisinin, altmış beş yıl önce ilk cumhuriyet kuşağının böyle bir çabasının olduğunu düşünürsek, günümüzdeki tartışmaları yeterli bulmak mümkün değildir. Kuru

bir taklitçilik yerine, özgün proje ve iddiaların arayışında olmak, medeniyet tecrübemizin ve tarihin bize yüklediği bir sorumluluktur. Bütün insanlık ile birlikte ülkemizi de zorlu bir gelecek beklediğine göre, küresel kaderimiz üzerinde söz sahibi olmak hakkımızdır. **“İnsanlığın yüzyılla yapması gereken adil ve ahlaki bir sözleşme”de Türk milletinin de imzası bulunmak zorundadır. Artık, Türk milliyetçiliğinin yeni hedeflerinden biri de budur.**

2- Türk Dünyası ile ilişkilerimizde, bağımsızlıklarını kazandıktan sonra geçen 10 yıllık süre boyunca ciddi ilerlemeler sağlayamadığımız bir gerçektir. Bu konu, ilişkileri geliştirmek ve kurumlaştırmak için herkesin üzerine düşeni layıkıyla yapması gereken stratejik ve milli bir mesele olarak ele alınmalıdır. Meseleye, yabancı bir gözlükle ya da ideolojik ön yargılarla yaklaşmanın, bu anlayış sahiplerine aldatıcı bir tatmin sağlaması dışında, hiçbir faydası dokunmayacaktır.

3- Türkiye’de zaman zaman moda bile olan, tarihimizle ve kültürümüzle hesaplaşma ya da kavga etme saplantısından bir an önce kurtulmak lazımdır. Bunun yerine, millî varlığımızın ve hafızamızın garantörlerinden biri olan tarihimizi anlamaya ve dersler çıkarmaya çalışmak temel tercihimiz olmalıdır. Osmanlı ile cumhuriyeti, cumhuriyet ile demokrasiyi, devlet ile milleti kavga ettirmenin ya da kavgalı göstermenin bu zamana kadar kimseye bir yararı olmamıştır, bundan sonra da olmayacaktır. Benzer bir değerlendirme, millî kültür ve değerler karşısındaki olumsuz ya da neme lazımcı tavırlar için de geçer-

lidir. **Türkiye sevgisi ve millî değerlere saygı, her ideoloji ve parti mensubu için bir yük değil, bir gerekliliktir.**

4- Demokrasimizi ve insan hakları politikalarını el birliği ile geliştirmenin makul ve mümkün yollarını bulup hayata geçirmek hem zorunlu hem de önemlidir. Aynı şekilde, ülke ve millet bütünlüğü ile demokrasiyi birbiriyle çelişen değil, birlikte gelişen bakış açısıyla ele almak şarttır. Yine, demokratik hukuk devletinin, bütün Türk vatandaşlarının bir arada daha mutlu ve huzurlu yaşamasının asgari şartlarından biri olduğu konusunda tereddüt uyandırmayacak bir samimiyetin ve kararlılığın sergilenmesine ihtiyaç vardır.

5- Siyaset kurumunun inisiyatif ve itibar kaybının temel sebeplerinden biri olan, seviyesiz, tutarsız ve günübürlük söylem ve davranışlardan ısrarla uzak durulmalıdır.

Siyasetçinin, siyaset alanını daraltma değil, siyaseti zenginleştirme ve siyasete itibar kazandırma gibi esaslı bir işlevinin bulunduğu göz ardı edilmemelidir. Siyaset alanına ve siyaset etme tarzına dair böyle bir duruş ve kararlılık, iktidar ile muhalefetin müşterek sorumluluklarının en başında gelmektedir.

Bilinmelidir ki cumhuriyet ile demokrasi birbirinin; temiz, seviyeli ve ilkeli siyaset de her ikisinin sigortasıdır.

6- Türkiye'nin varlığı ve geleceği, Türkçenin varlığı ve geleceğiyle doğru orantılıdır. **Türkçemiz, bir sembol ve anlaşma aracı olmanın ötesinde, bizi millet yapan temel kıymetlerden biridir.** Yüzlerce kuşak boyunca atalarımızın düşünceleriyle ve tarihî tecrübelerin katkılarıyla şekillenmiştir. Geçmişten gelece-

ğe uzanan en güçlü köprülerden biri olan Türkçemizin yaşatılması, hiçbir kuşağın ihmal edemeyeceği ya da reddedemeyeceği bir görevdir. Bu millî görev, devlet ile milletin müştereken üstlenmesi gereken görevler arasında hayati bir yere sahiptir.

7- Ülkemizin birliği ve dirliği için siyasi ve ekonomik istikrarın toplumsal istikrar ile birlikte oluşturacağı ahenkli bir üçgenin varlığına ihtiyaç vardır. Dolayısıyla, **siyasi ve ekonomik istikrar, toplumsal istikrar** ile tamamlanamadığı sürece **“altın üçgen”** ortaya çıkmayacaktır. Bunun için yoksulluk ve işsizlik gibi sorunlar en alt seviyeye inmeden ekonomik gelişme mücadelemiz başarıya ulaşmış kabul edilemez. Ayrıca toplumsal vicdanın rahatlaması bakımından da yolsuzluk ve haksızlıklarla kararlılıkla mücadele edilmesi şarttır. Bu sebeple, **yoksulluk, işsizlik ve yolsuzluk ile savaşmak üzere millî bir seferberlik başlatılması, “acil eylem planları” geliştirip uygulanması gerekmektedir.**

8- Ülkemizin şimdiden baş döndürücü boyutlara ulaşan küresel yarışta daha fazla geride kalmaması için stratejik öncelik verilecek yatırım alanları ile teknoloji branşlarının çok iyi tespit edilmesi zorunludur. Sanayi politika ve stratejisi 75 yıllık bir maziye sahip olmasına rağmen, bugün ülkemizin önder olduğunu söyleyebileceğimiz hiçbir sanayi ve teknoloji dalı yoktur. Hâlbuki, Türkiye’den çok daha sonra başlayıp bugün dünya standartlarında teknolojiye sahip olan birçok ülke bulunmaktadır. Artık yatırım ve branş önceliğinin yanı sıra, eğitime ve

gençliğe de gereken önemi vermeyi ciddiye almak zorundayız. **Bu bağlamda, kaliteli bir eğitim sistemine ulaşmak amacıyla bütün imkân ve kaynaklar seferber edilmeli; bilgili, hünerli ve şahsiyetli nesillerin yetişmesi için her türlü fedakârlık yapılmalıdır.**

**Muhterem Misafirler,
Kıymetli Arkadaşlarım,
Saygıdeğer Basın Mensupları,**

Ülkemizin bugününe ve yarınına ilişkin görüş ve önerilerimizi, sizlerin ve milletimizin takdirlerine arz etmiş bulunuyorum. Sekiz ana başlık altında topladığımız bu tespit ve önerilerin sayısını artırmak tabii ki mümkündür. Ama bizce önemli olan, sayıdan çok, böyle bir çabanın ifade ettiği manadır. Çünkü, siyaset kurumunun değer ve çözüm üretme yeteneğinin gelişmesi bakımından bu tür duyarlılıkların katkısı çok büyüktür.

Şimdi ise biraz önce arz ettiğim görüş ve önerilerin ışığında, Türkiye gündeminde uzun süredir yer eden belli başlı kritik tartışma konularına temas etmek istiyorum. Bu çerçevede üzerinde ilk önce duracağım konu, Türkiye-Avrupa Birliği ilişkileri olacaktır. Takdir edileceği üzere, ülkemizin Avrupa Birliği'ne girişi, herhangi bir Avrupa ülkesinin üyeliğinden daha derin bir anlam ve öneme sahiptir. Bu tespit, ilişkinin her iki tarafı bakımından da geçerlidir.

Başlangıç olarak bu noktanın altını çizmek istememin iki ana sebebi vardır: Öncelikle, Türkiye'nin üyeliğinin, gerek kendi gerekse Avrupa Birliği bakımından ciddi bir dönüm noktası olduğunu kabul etmek lazımdır. Köklü bir medeniyetin ve tarihin mirasçısı olan milletimizin geleceğini yakından ilgilendirmektedir. Aynı zamanda da tarihî bir buluşmaya işaret etmektedir. Dolayısıyla, meseleye basit bir çıkar ilişkisi bağlamında yaklaşmak yanlış olacaktır.

Üyeliğimizin, Avrupa Birliği üyesi ülkeler tarafından tartışılmasını ve hatta eleştirilmesini meşru görüp milletimizi böyle bir haktan mahrum bırakmaya çalışmak ise ikinci çelişkiyi ve yanlış oluşturmaktadır.

Birlik bünyesinde, dün olduğu gibi bugün de Avrupa Birliği'nin genişleme mimarisiyle ilgili olarak şiddetli tartışmalar yapılmaktadır. Tartışmaların büyük bir bölümünü de yeniden yapılanma politikaları ile Türkiye'nin üyeliği sorunu oluşturmaktadır. Bu ve benzeri sebeplerle, ilişkilerimizin dinamiklerini ve geleceğini basit bir taraftarlık ikilemine indirgemekten şiddetle kaçınmak lazımdır.

Bilindiği gibi ülkemizin Avrupa Birliği'yle olan bağı, neredeyse yarım yüzyılı bulan bir maziye sahiptir. Bu tarihî sürecin vuzuha kavuşması, sadece iç değil, dış dinamiklerin de etkisiyle bir türlü mümkün olamamıştır. Soğuk savaş döneminin ardından bir süre bocalama aşamasına giren ilişkiler, son bir yıldır ciddi bir boyut kazanmaya başlamıştır.

Avrupa Birliği'ne tam üyelik meselesi, ÷lkemizde giderek bir **“devlet politikası”** hâline gelmiş, milli hedef ve stratejiler arasındaki yerini almıştır. Milliyetçi Hareket Partisi ise Avrupa Birliği'ne mesafeli yaklaşımını 1990'lı yılların başına kadar korumuştur. Bu tarihlerden itibaren daha serinkanlı ve çok yönlü bir yaklaşım geliştirmeye başlamıştır.

Özellikle, komünizmin çöküşünün sembolize ettiği **soğuk savaş sonrası dönemde**, bölgesel işbirliği ağlarının önem kazanması, Avrupa Birliği seçeneğinin daha çok dikkate alınmasına yol açmıştır. İkinci olarak, **ekonomik ve teknolojik gelişmeye** dinamizm kazandırmak için yeni iş birliği alanları yaratmak gerekli olmuştur.

Partimizin, Avrupa Birliği'ne yaklaşımında, son olarak Avrasya coğrafyasının bir barış, istikrar ve refah adası olmasına dair görüşü rol oynamıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi, Avrupa Birliği'ne tam üyelik meselesini önemsemekte ve ciddiye almaktadır. Birlik yönetimi, Türkiye'nin üyeliğine gerçekçi ve samimi bir şekilde yaklaştığı ölçüde, katılımın makul bir zaman aralığında realize olacağına inanmaktadır.

Birkaç gün sonra açıklanacak olan Katılım Ortaklığı Belgesi, Avrupa Birliği yönetiminin, hem Türkiye'ye hem de dünyaya bakış açısının da bir aynası olacaktır. **Bu süreçte, ÷lkemizin ve milletimizin temel hassasiyetlerinin dikkate alınmasını beklemek, en tabii hakkımızdır. Yine, Avrupa Birliği yönetiminin Türkiye ile ilişkilerinde Yunanistan'ın arkasına sığınmaktan, Kıbrıs ve Ege sorunlarına tek taraflı yaklaşmaktan vazgeçmesi gerekmektedir.**

Bizim açımızdan asıl önemli olan, yeni yüzyılın yıkıcı bir ekonomik ve teknolojik savaşa değil, beşerî sorumlulukların göz ardı edilmediği "sürdürülebilir bir yarış"a sahne olmasıdır. XXI. yüzyılın bir milletler, kültürler ve dinler çatışmasının yerine, milletlerarası dayanışma ve barışa ev sahipliği yapması çok önem arz etmektedir. İşte Avrupa Birliği'nin temel ve evrensel misyonu, böyle bir çerçevede şekillenmek zorundadır. Küresel ölçekte sürdürülebilir bir yarışın varlığı buna bağlıdır.

Şimdi bu görüş ve öneriler karşısında Milliyetçi Hareket Partisine gelişigüzel eleştiriler yöneltenlere, sürekli dillerine dolayanlara sormak lazımdır: Asıl sizler, neyi temsil ediyor, ne söylemek istiyorsunuz? Tabii ki neyi temsil ettiklerinin, ne söylemeye çalıştıklarının kendileri de pek farkında değillerdir.

Partimizin ifade ettiği böyle bir küresel bakış açısından, Avrupa Birliği'yle adil ve onurlu bir iş birliğini savunmasından rahatsız olanları anlamak zordur. Asıl rahatsız olunması, esas endişe edilmesi gereken tavırlar, teslimiyetçi ya da neme lazımcı tavırlardır. Meseleye, çıkarıcı ya da perakendeci duygu ve özlerele yaklaşmanın, ne insani ne de millî hiçbir değeri yoktur. Bu tür yaklaşımlar, sadece yeni çağı anlayıp kavrayamamakla değil, Türkiye'yi ve Türk milletini hafife almakla eş değerdir.

Unutulmamalı ki her türlü ilişkilerimizde sorumlu ve duyarlı bir üslup ve yaklaşımı benimsemek, yalnızca Milliyetçi Hareket Partisine ait bir görev değildir. Bu herkesin sorunu ve sorumluluğudur.

Muhterem Arkadaşlarım,

Sayın Basın Mensupları,

Şimdi ise üzerinde önemle durmayı düşündüğüm bir diğer hususa geçmek istiyorum. Bu, ülkemizde uzun yıllardır devam edegelen ve zaman zaman da siyasi gündemin merkezine oturan din ve laiklik eksenli tartışmalar olacaktır. Temel teorik tartışmaların yanında, bu meselenin türevleri mahiyetinde olan birçok konu bulunmakta; siyasi ve sosyal hayatımız üzerinde derin izler bırakmaktadır.

Bilindiği gibi **din-toplum** ve **din-devlet ilişkileri**, hem **Doğu** hem de **Batı toplumlarında** yüzyıllardır süren sancılı ve tartışmalı bir geçmişe sahiptir. İnsanoğlunun manevi ihtiyacını karşılayan, madde ile mana arasındaki ilişkilerin dengelenmesine temel referans teşkil eden dinlerin önemi ve etkinliği, her zaman çok büyük olmuştur. Bu büyük güçten herhangi bir şekilde yararlanmak için onu çarpıtmaya ya da kullanmaya çalışanlar sürekli çıkmıştır.

Laiklik prensibi, işte bu uzun ve zorlu tarihî tecrübelerin ışığında **insan-din-devlet** ilişkilerini dengelemek ve düzenlemek üzere gelişen bir yönetim şekli olmuştur. Birçok ülke, bu prensibe, kendi toplumsal özelliklerini ve tarihî tecrübelerini de dikkate alarak devlet yönetim sistemini şekillendirmek amacıyla başvurmuştur.

Türkiye’de de bu yönde çabalar, bir zorunluluk olarak 19. yüzyılda ortaya çıkmaya başlamıştır. Daha sonra Millî Mücadele’nin ardından kurulan Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin temel vasıflarından biri olarak kabul görmüştür.

Ülkemizde, başta Diyanet olmak üzere devletin dine yaklaşımının esasını oluşturan politikalarını, dinin denetlenmesi ve yönlendirilmesi olarak ele almamak gerekir. **Devletin temel görevini, vatandaşlarımızın dinî vecibelerini yerine getirmesini kolaylaştırmak, elverişli bir zemin yaratmak şeklinde düşünmek lazımdır.** Aynı zamanda, derin tarihî izler taşıyan bazı tartışmaların ve sorunların, sosyal hayatı içinden çıkılmaz hâle getirmesinin önüne geçilmesi zorunluluğu vardır. Dinî algılama ve uygulamalar arasında varolan farklılıkların, insanlarımızın ilişkilerine yansımaması, hiçbir sosyal gerilime ve kavgaya meydan vermemesi hayati öneme sahiptir. Bunun için de devlete ve topluma büyük görev ve sorumluluklar düşmektedir.

Bizler, Türk milliyetçileri olarak milletimizin ezici bir çoğunluğunun, hem kendi inançlarına samimiyetle bağlı, hem de diğer inançlara yeterince saygılı olduğunu düşünüyor ve biliyoruz. İnsanlarımız arasında bu manada hiçbir ciddi sorun olmadığına inanıyoruz.

Bunun için zaman zaman alevlenen birçok tartışma ve sorun milletimiz nezdinde çok fazla bir anlam ve değer ifade etmemektedir. Sözün kısası, **çatışma ve tartışmaların kaynağı ne dinimizdir ne de milletimizdir.**

Sorunun temelinde, “*din istismarcıları*”nın Yüce İslam dini adına; “*laiklik istismarcıları*”nın da cumhuriyet ve Atatürk adına konuşma inadından bir türlü vazgeçmemeleri yatmaktadır. Kendi dar algılama ve tanımlama biçimlerini konunun özü hâline getirmekte; en kutsal ve hassas değerleri gelişigüzel bir şekilde yorumlamaktan ve kaşımaktan medet ummaktadırlar.

Sadece yanlış değil, aynı zamanda tehlikeli olan yaklaşımlar bunlardır. Bu tür anlayışların, bırakınız meselelerin çözümünü ya da anlaşılır kılınmasını, içinden daha çok çıkılmaz hâle gelmesine sebep olması kaçınılmazdır.

Buraya kadar söylediklerim daha çok **din-devlet-toplum** ilişkilerinde karşımıza bir engel olarak çıkan iki kategorik ve dışlayıcı yaklaşım biçimini tasvire yöneliktir. Son on beş-yirmi yıl içinde az çok önemini korumuş olan **baş örtüsü tartışmaları**, bu iki yaklaşımın gölgesinde kalmış bir başka sorunumuzu oluşturmaktadır. Bu konunun, gerek 18 Nisan Seçimleri öncesinde gerekse sonrasında Türkiye’nin gündeminde bir hayli yer ettiğini hepimiz biliyoruz. 1990’lı yıllar boyunca siyasi mücadelenin ana teması, halkın gerçek gündeminden ve dış politikadan gidecek tarih, din ve etnisite merkezli bir tartışma alanına doğru kaymıştır. Bu süreçte, dinî değer ve sembollerimizin çeşitli vesile ve gerekçelerle tartışma ve çatışmalara konu edildiği, bazen de acımasızca siyasi çıkarların aracı haline getirildiği bilinmektedir. Aynı zamanda, siyaset sınıfının kolaycılığa kaçışını ifade eden bu durum, siyasi ve sosyal hayatımızı, yeni sıkıntı ve kutuplaşmalarla etkisi altına almıştır.

İnaniyorum ki meseleye, böyle bir bakış açısından yaklaşıldığında tabloyu daha iyi tanımlamak mümkün olacaktır.

“Laiklik” ya da “din” adına hareket etme iddiasıyla ortaya çıkan bazı çevreler, milletimizin büyük çoğunluğu tarafından tasvip görmeyen usul ve usulleri kullanır olmuşlardır. Özellikle üniversite öğrencilerinin kılık kıyafeti, giderek tartışmanın merkezine oturmuş, karmaşık ve kritik boyut kazanmıştır. Bu süreçte, YÖK’ün eğitimin kalitesinden daha çok kılık kıyafete zaman ve enerji harcaması, sorunun kronik bir mahiyet kazanmasına zemin hazırlamıştır.

Türkiye karşıtı çevrelerin de meseleyi sürekli kaşınması ve istismar etmesi, makul ve kalıcı çözüm yollarının önünü tıkamıştır. Hiç şüphe yok ki bu gerilim ve kutuplaşmaların yansımaları günümüze kadar uzanmaktadır.

Bize göre, benzeri sorun ya da tartışmaların kimlerin işine yaradığı sorusuna doğru ve gerçekçi cevaplar aramak yararlı olacaktır. Başka bir deyişle, mevcut sorun ve gelişmelerden en çok şikayet edenlerin, sorunu en çok kaşıyanlar olduğu gerçeğinden bazı dersler çıkarmak lazımdır.

Yine, din ve vicdan hürriyetinin demokratik cumhuriyet içinde özel bir yeri ve önemi bulunduğunu gözden uzak tutmamak gerekir. Bütün bunları dikkate aldığımız ölçüde, Türkiye Cumhuriyeti Devleti’ni yıkmak veya karıştırmak için her yolu mübah görenlere karşı mücadelenin kolaylaşacağına şüphe yoktur.

Kısacası, partimiz, milletimizi inciten baş örtüsü meselesinin, yeni gerilim ve çözümsüzlüklere yol açmadan en hakaniyetli bir şekilde ve mutlaka halledilmesini savunmaktadır. Biz, dün böyle düşünüyorduk, bugün de böyle düşünüyoruz. Yarın da böyle düşünmeye devam edeceğiz.

Milliyetçi Hareket Partisi, devletimizin ve milletimizin hiçbir şekilde hak etmediği sıkıntı ve gerilimlerden ebediyen kurtulmasını arzulamaktadır. Hassas meselelere hassasiyetle yaklaşmanın önemini vurgulamakta; mümkün olan en kısa zaman diliminde en doğru ve sağlıklı çözüme ulaşmanın gerekliliğine inanmaktadır. Hangi gerekçe ile olursa olsun millet ile devletin arasını açmak isteyenlere fırsat vermeden, toplumsal dayanışmayı ve huzuru pekiştirmek, her siyasetçinin ve kurumun temel görevlerinden biri olmalıdır.

Gene biliyor ve inanıyoruz ki Türk Milleti, hem cumhuriyet ve demokrasiyi, hem de dinî inançlarını bir arada en güzel şekilde yaşatacak tecrübe birikimine ve iradeye sahiptir. Herkesin de bu imkân ve iradenin heba olmasına, çıkmaz sokaklarda tükenmesine sebep olmaktan özenle kaçınması şarttır.

Partimizin çabaları ve görüşleri bütün samimiyetiyle ortada iken basit siyasi polemiklerle ve kışkırtıcı söylemlerle oy avcılığı yapanlara bir çift sözümüz vardır. Siyaset, her siyasetçinin her aklına geleni konuştuğu ve pazarladığı bir panayır değildir. Hele, halkımızın temiz ve samimi duygularını önce acımasızca istismar edip daha sonra da onlara ıstırap çektirme sanatı hiç değildir.

Tutarlılık, samimiyet ve sorumluluk gibi erdemleri ciddiye almayanları, ahlaki ölçüleri günübürlük değişenleri, ne tarih ne de milletimiz affedecektir. Onlara verilecek en iyi ders zaman zaman bu gerçekleri hatırlatmak, daha sonra da tarihe ve milletimize havale etmektir.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Sayın Basın Mensupları,

Huzurlarınızda, üçüncü ve son önemli tartışma konusu olarak demokrasi ve demokratikleşme meselesine ilişkin görüşlerimi ifade etmek istiyorum. Bu bağlamda esas amacım, belirli bir çerçeve çizmek, konuya yaklaşım biçimimizi milletimizin takdirlere sunmaktadır.

Daha önce de çeşitli vesilelerle ifade ettiğim gibi demokrasi, milletimizin içtenlikle benimsediği temel siyasi tercihlerinden birini oluşturur. **Demokrasi, Türk milleti açısından artık dönüşü olmayan bir yol hâline gelmiştir. Aynı değerlendirme-yi cumhuriyet rejimi için de yapmak mümkündür.**

Türkiye, zahmetli de olsa sorunlarını böyle bir siyaset zemininde çözmeyi öğrenmektedir. Hem demokrasinin gelişimi hem de halkın demokrasiyi benimseme ve sahiplenme süreci, giderek daha çok hız kazanacaktır. Bundan kimsenin hiçbir tereddüdü ve endişesi olmamalıdır.

O zaman problem nedir? Ülkemizde demokratikleşme tartışmaları niçin tepki toplayabilmektedir? Türkiye, demokratikleşme sürecinde mesafe almakta neden zorlanmaktadır? Tabii bu soruların sayısını artırmak mümkündür. Ancak bunları arttırmak yerine, cevapları üzerine kafa yormak, problem noktaları ya da kırılgan alanlar hakkında gerçekçi tespitlerde bulunmak daha doğru olacaktır. Burada, huzurunuzda bunlar üzerinde uzun uzadıya duracak değiliz. Ama bazı tespit ve önerilerimizi sizlerle paylaşmayı bir görev addediyoruz.

Her şeyden önce, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin hangi şartlar altında nasıl kurulduğunu gözlerden uzak tutmamak lazımdır. İkinci olarak dünyada demokrasilerin ortaya çıkışı ve gelişiminde yaşananları hesaba katmak, gerektiğinde mukayeseli analizler yapmak şarttır. Bu iki noktanın en önemli faydasının havanda su dövmekten kurtulmakla eş değer olduğuna şüphe yoktur. Herhangi bir ülkenin yeni bir atılıma karar verirken, milletin özelliklerini ve tarihini sıfırlayıp her şeye yeniden başlamasının mümkün olmadığını bilmek lazımdır.

Kısacası, **tarihi ve toplumu dışlayarak ya da yok farz ederek sosyo politik bir dönüşümü başarmak imkânsızdır.** Türkiye'de rejim ve demokrasi meselesi ele alınırken böyle bir duryarlılığın yeterince sergilenmediği göze çarpmaktadır.

İkinci önemli husus ise siyaset kültürünün belirleyicilikleri ile siyasi ahlakın ihmal edilmesidir. Siyaset kültürünün demokrasilerin işleyişinde ve gelişimindeki yeri ve önemi zannedildiğinden daha fazladır. **İktidar-muhalefet ilişkilerinin karakteristik-**

leri, sorumluluk ahlakının yaygınlığı, sevgi ve saygının siyasetin iliklerine kadar işlemesi konusu demokratik kültürün ve yapının mütemmim cüzleridir.

Daha çarpıcı bir deyişle, bu tür değer ve ilkeler, sağlıklı bir demokratik siyasetin **yazılı olmayan anayasası** gibidir. Yeri ve rolü de teneffüs edilen havanın canlı hayatında sahip olduğu önemle eş değerdir.

Siyaset dünyasının manevi atmosferini tamamlayan diğer unsurunu ise tartışma geleneği oluşturur. Ülkemizde, maalesef yalnızca siyasi değil, düşünce hayatımız da nitelikli bir eleştiri ve tartışma kültürü bakımından oldukça fakirdir.

Demokrasi, özellikle bir kurallar ve kurumlar rejimidir. Parlamento, hükümet, yargı ve seçimler bu manada temel kurumları oluşturur. Herkesin asgari düzeyde de olsa üzerinde anlaşması ve daha sonra da riayet etmesi gereken kurallar ise bu kurumların nasıl oluşacağını ve aralarındaki ilişkileri belirler. Siyasi ve sosyal aktörler de bu kurallar çerçevesinde kurumları iyi işleterek halkın refah ve mutluluğunu yükseltme görev ve sorumluluğunu üstlenirler. Bu süreçlerin alacağı biçim, her şeyden önce partilerin ve siyasetçilerin söylem ve eylemlerinin niteliğine bağlıdır.

Demokrasinin, karşı karşıya kalınan siyasi ve toplumsal sorunlara sağlıklı ve kalıcı çözümler üretme yeteneği ise siyasetin kalitesini ortaya koyar. Bunun için demokrasilerin özünde, olayları ve sorunları doğru dürüst ele alabilmek, sorgulayabilmek ve çözebilmek becerisi yatmaktadır.

Ne var ki ülkemizde inceleme, sorgulama ve çözüm bulmanın usulleri ve ahlaki ilkeleri konusunda ciddi sıkıntılar bulunmaktadır. Çarpık bir tartışma ve eleştiri kültürünün etkisi kendini bu noktalarda olanca ağırlığıyla hissettirmektedir. Özellikle, uzlaşma ile rekabet arasındaki nazik ayrımı, dolayısıyla dengeyi gözetmeyen üstünkörü bir siyaset anlayışı, uzun yıllardır Türk siyaset dünyasında bir hayalet gibi dolaşmaktadır.

Son zamanlarda, farklı siyaset projelerini militan bir üslupla sık sık telaffuz edenlerin önemli bir kısmının bu tür duyarlılıklardan yoksun olduğu göze çarpmaktadır. Bunlar, çoğu zaman, kendi ideolojik hedeflerine ulaşmak ya da giderek patolojik bir hâl alan **devlet ve millet düşmanlığı** gibi saiklerle hareket etmeye başlamıştır. **Sözde Ermeni soy kırım iddiaları** karşısında takınılan bazı tavırlar, bu durumun en yeni örneklerinden biri olmuştur. İster bilinçli isterse bilinçsiz olsun, bu ve benzeri demokrasi maskeli girişimler, daha baştan ölü doğmakta, demokratikleşmeye hiçbir katkı sağlamamaktadır.

Türkiye’de yapılan demokrasi tartışmalarının bir anlam ifade etmesi, özellikle de demokratikleşme çabalarının başarıya ulaşması için meselenin bu boyutu üzerinde de serinkanlı bir şekilde durulması şarttır. Bunun önemsenmesi aynı zamanda demokrasinin ve Türkiye’nin önemsenmesi demektir. Demokrasiye dair tartışma, eleştiri ve önerilerin, böyle bir duyarlılıktan beslenmesi kaçınılmazdır.

Bu değerlendirmelerin ışığında diyoruz ki cumhuriyet, demokrasi ve Türkiye sevdası, birbiriyle çelişen ya da birbirinin

alternatifi olan tercihler ve kıymetler değildir. Bilakis anlamlı ve değerli olan, hepsinin bir arada mükemmel bir uyuma sahip olarak yaşamasını mümkün ve sürekli kılmaktır.

İşte Milliyetçi Hareket Partisinin üzerinde titrediği ve kendine rehber kabul ettiği temel siyasi anlayış budur. Çünkü, Türk milletinin yeni yüzyıldaki varlığı, bu üç paha biçilmez kıymeti birlikte zenginleştirip korumaya bağlıdır.

Görüldüğü gibi **demokrasi de cumhuriyet de Türkiye içindir**, milletimizin bugünü ve yarınları içindir. Demokratikleşme çabalarının başarıya ulaşması, bu bakımdan da çok önemlidir. Başka bir deyişle, demokratikleşme, herhangi bir kişi, grup ya da sınıf için değil, bütün vatandaşlarımızın daha huzurlu ve onurlu hayata kavuşması bakımından elzemdir. Aynı şekilde, insan hakları, suçlular ile mağdurlar arasında suçluları kollamak ya da devleti etkisizleştirmek için değildir. Daha ileri bir hukuk devleti, daha demokratik bir anayasa ve daha kaliteli hizmet üreten bir devlet içindir.

Yine, **demokratikleşme sürecini azınlık haklarının tanınması seviyesine indirmek, etnik ve dinî farklılıkların kamusal alanda belirleyici bir rol oynamasıyla özdeşleştirmek**, bir ülkeye ve demokrasiye yapılacak en büyük kötülüklerden biridir. Böyle bir politika sadece sosyal dokuyu, bir arada yaşama zeminini tahrip etmekle kalmaz, aynı zamanda demokratik düzeni de felç eder.

Hiç kimse, demokrasi adına demokrasiye mezar kazma imtiyazına sahip değildir.

Dünyanın her tarafında, her toplumda sosyal ve kültürel farklılıklar vardır ve bunun olması da doğaldır. Problem, bu toplumsal özelliklerin tanımlanmasında, çeşitli düzeylerdeki bu farklılıklara yüklenen rol ve anlamda düğümlenmektedir. Sıkıntı, demokrasinin ve insan hakları politikalarının bu noktaya indirgenmesinde ortaya çıkmaktadır.

Demokrasilerin, etnik ve dinî ayrışma ve çatışmaların belirleyici olduğu bir siyaset etme tarzı olmanın çok ötesinde bir değeri ve işlevi vardır. Siyaset kurumunu, sosyal ve ekonomik beklenti, talep ve önerilerin yanı sıra, etnik ve dinî farklılaşmalara göre dizayn etmenin demokrasiyi güçlendirmeyeceği açıktır. Dolayısıyla demokrasi, bir ülkede farklılıkları taşıyıp derinleştirmenin, yıkıcı ve bölücü faaliyetleri meşrulaştırmanın aracı olamaz.

Milliyetçi Hareket Partisinin, eninde sonunda demokratik düzenin altını oyacak, ayrımcılığa ve parçalanmaya yol açacak girişimleri kabul etmesi mümkün değildir.

Türk milletinin hangi kökenden, hangi meslekten, hangi mezhepten olursa olsun bütün mensuplarının bir arada kardeşçe yaşamasını temin ve teşvik etmek, demokratik rejimin hem varlık sebebi hem de asli görevidir. Bu sürecin önünde engel ve sıkıntı oluşturan kurumsal ve yasal düzenlemeleri iyileştirmek de parlamentoların ve hükümetlerin temel varlık sebebidir.

Birliktelik ve dayanışma kültürünün önemini kabul etmeyenlerin, farklılık ve çatışma noktalarının kurumlaşmasına

sürekli vurgu yapması, demokrasiye değil başka şeye hizmet edecektir. Çünkü, özünü milletimizin müşterek değerleri ve özelliklerinin belirlediği “**kamu ruhu ve alanı**”nı ufalamanın, ne demokrasiye ne de ülkemize bir faydası dokunmayacaktır. Bu, dünyanın her demokratik rejiminde geçerli olan bir gerçeği ifade etmektedir.

Unutmayalım ki demokratikleşme projeleri, böyle bir duyarlılıkla ele alındığı ve asgari müşterekler zemini üzerine bina edildiği sürece anlamlı ve kalıcı olacaktır. Bu sağlam temeller üzerine daha güçlü ve ileri demokratik ve hukuki yapılar inşa etmek de bizlere düşmektedir.

Bugün, ülkemizin, anayasası başta olmak üzere değişmesi ve iyileştirilmesi gereken geniş bir hukuki mevzuatı ve kurumları bulunmaktadır. Özellikle **anayasamızı**, yeni çağın genel kabul görmüş normlarını dikkate alan ve milletimize yakışan bir “**toplumsal uzlaşma ve demokrasi belgesi**” hâline dönüştürmemiz şarttır.

Yine, en başta siyaset kurumu ve kamu kuruluşları olmak üzere, topluma ve ülkeye karşı sorumluluk taşıyan her yapıda ve süreçte, **saydamlık ve dürüstlük** esas olmak zorundadır. Siyasetten ekonomiye, ekonomiden medya dünyamıza kadar, her alanda **sorumluluk ahlakının** yerleşmesi gerekir. Aynı şekilde, **halkın katılımını ve denetimini** her zeminde güçlendirmek ve kurumlaştırmak, hem insani, hem de demokratik bir gereklilik haline gelmiştir.

Vatandaşına eziyet eden, çile çektiren kamu hizmeti sistemini ve mantığını mutlaka değiştirmek lazımdır. Kamu binaları ile personelinin hacmi sürekli genişlemesine rağmen, hizmetlerin kalitesinde ise aynı ölçüde iyileşme görülmemektedir. **Ancaak yeniden yapılanma sürecinden önce, çarpık zihniyetlerin değişmesi şarttır.**

Ülkemizde son yıllarda, sorumlu ve yetkili mevkilerde bulunanların sürekli şikâyet ve eleştiri üretmeleri kötü bir alışkanlık hâline gelmeye başlamıştır. Aslında, sorunlu ve yetkili mevkilerde bulunanlar, en son şikâyet etme hakkı olanlardır. Herkes, uyarı ile şikâyeti birbirine karıştırmadan görevini en iyi şekilde yapmakla mükelleftir. Çünkü en az mükemmel kurum ve kuralların varlığı kadar, onlara hayat verenlerin görev ve sorumluluk bilinci de önemlidir. Herkesin her şeyden şikâyet ettiği bir ortamda hiçbir şey yapılmıyor, hiçbir şey iyiye gitmiyor demektir. Buna da kimsenin hakkı yoktur.

Kurumlar ve kurallar değişinceye kadar, mevcut şartlar ve imkânlar dâhilinde en iyisini yapmaya çalışmak bir zorunluluktur. Çünkü bu tavır, milletin bizlere verdiği görev ve sorumluluğun bir gereğidir.

**Değerli Misafirler,
Kıymetli Dava Arkadaşlarım,
Sevgili Bozkurtlar,**

Görüldüğü gibi biz, birçok büyük ve önemli sorun ile aynı anda mücadele etmesi gereken bir ülkeyiz. Biz, dünyanın en gözde ve zorlu coğrafyasında yaşayan ve bundan böyle de yaşamak zorunda olan bir milletiz. Dolayısıyla, **ne tarihimizi ne de coğrafyamızı değiştirme imkânına sahip değiliz. Ama hep birlikte daha güzel bir gelecek inşa edebiliriz.** Bizler, Türk milliyetçileri olarak bunun için varız, bunun için de var olmaya devam edeceğiz.

Türkiye, yeni çağın başında, yeni bir heyecan ve atılım ruhuyla hareket etmek mecburiyetiyle karşı karşıyadır. Türkiye, Avrasya'nın bir barış ve istikrar bölgesine dönüşmesi, küreselleşmenin insani bir boyut kazanması için büyük bir dinamizme kavuşmak ve böyle bir iddianın sahibi olmak durumundadır.

Bunun temel şartı, kalkınma ve demokratikleşme sürecini tamamlamak, büyük devlet geleneğini ve tecrübe birikimlerini yeni yüzyılın şartlarında yeniden yorumlamaktır.

Türkiye'nin muhteşem konumu ve manevi birikimleri, yüzünü ne Doğu'ya ne de Batı'ya dönmesini mümkün kılar. Türkiye, hem Batı'ya hem de Doğu'ya dönük olmak zorundadır.

Bizler biliyor ve inanıyoruz ki, tarih bilincine sahip, kendi kültür ve medeniyetiyle barışık bir siyaset etme tarzı, sadece demokrasiyi ve cumhuriyeti güçlendirmekle kalmayacaktır. Aynı zamanda, bu coğrafyayı yeniden istikrara ve refaha taşıyacak dinamikleri de harekete geçirecektir. Türk milleti ve devleti bunu başaracak potansiyellere sahiptir. Bunları kavradığı ve hayata geçirdiği ölçüde de güzel gelecek, yakın bir gelecek olacaktır.

Bu noktada Milliyetçi Hareketin değişip değişmediğini, milliyetçiliğin misyonunu tamamlayıp tamamlamadığını çok merak edenlere hatırlatmak isterim ki, tarihî kökleri ve iddiaları güçlü olan hareketler, varlığını ve ayrıcalığını sürekli muhafaza ederler. Yani değişip başkalaşmazlar, ama gelişirler. Ortaya çıkan yeni ihtiyaç ve gelişmelere yeni cevaplar ve çözüm arayışları içinde olurlar. Bu durum, onların hem hayatîyetinin bir göstergesi, hem de ileri görüşlülüğünün bir eseridir.

Milliyetçi Hareket, Türk milletinin temel değer ve birikimlerini yeni atılımların dinamosu yaparak onu ilelebet var kılacak bir büyük siyasi ve fikrî hareketin adıdır.

Bu ad ve iddia, dünya var oldukça yaşamaya devam edecektir.

Türk milliyetçileri, böyle iddia ve hedeflerin sahipleri olarak her zaman kararlılığını ve öncülüğünü sürdürecektir. Hiçbir karalama kampanyası, hiçbir ön yargılı bakış, bu çıplak gerçeği örtmeye yetmeyecektir.

Neredeyse bütün mesailerini partimizi karalamak için harcayanların, bizi anlaması da başarılı olması da mümkün değildir. **Parlamento içinde ya da dışında yer alanlar ne yaparsa yapsınlar, Milliyetçi Hareket hak bildiği yoldan ayrılmayacaktır.** Onlar Milliyetçi Hareket Partisiyle, Milliyetçi Hareket de Türkiye ve dünya sorunları ile uğraşmaya devam edecektir.

Bizler, siyaseti, "siyaset olsun diye" değil, milletimize ve ülkemize hizmet için yapıyoruz. Çünkü bizler, başkaları gibi, ilkelere, nezaketi, hoşgörüyü unutma lüksüne sahip değiliz. **Hiçbir Türk milliyetçisi, hiçbir dava ve gönül adamı, günübürlük yaşamaz, savurgan ve sorumsuz davranamaz.**

Şeyh Edebali Hazretleri'nin Osman Gazi'ye dediği gibi, gerçek inanç ve dava adamları "sabah doğup akşam ölenlerden olamaz."

Bilinmelidir ki Milliyetçi Hareket Partisi, nereden kaynaklanırsa kaynaklansın küçük siyasi hesapların kendi ayaklarına pranga vurmasına izin vermeyecektir. Hiçbir Türk milliyetçisi, hiçbir Türkiye sevdalısı buna göz yummayacaktır. Bilakis, her gün biraz daha kenetlenip büyüyerek lider ülke yolundaki yürüyüşümüz devam edecektir.

Milliyetçi Hareket Partisi, bazılarının aklının almayacağı kadar engin bir millet sevgisiyle ve sorumluluk bilinciyle hareket etmeyi ilke edinmiş bir partidir. Bu anlayışın gerektirdiği her türlü kararı yeri ve zamanı geldiğinde almasını bilmiştir. Bundan sonra da böyle olacak, gerekeni yapmaktan hiçbir zaman kaçınmayacaktır.

Huzurlarınızda Şimdi milletime seslenmek istiyorum.

Büyük Türk Milleti;

Bu aziz vatan hepimizindir, temel var oluş sebebimizdir. Bunun için her Őeyimizdir. Milliyetçi Hareket Partisi böyle bir anlayışın samimi temsilcisi ve savunucusudur.

Çünkü, Milliyetçi Hareket, bütün Türkiye'nin, bütün Türk milletinin partisidir. Çünkü, Milliyetçi Hareket, sadece bugünün değil, geleceğin de partisidir.

Bu duygu ve düşüncelerle, bütün misafirlerimizi ve dava arkadaşlarımı canıgönülden selamlıyorum.

Yüređi bizlerle beraber atan, ama buraya gelememiş olan bütün vatandaşlarıma, bütün gönül ve dava adamlarına da sevgiler, saygılar sunuyorum.

Cenabıallah, Türk milletinin yardımcısı ve koruyucusu olsun. Hepiniz sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

Dr. Devlet BAHÇELİ'nin

*6. OLAĞAN BÜYÜK KONGRE
KAPANIŞINDA YAPMIŞ OLDUKLARI*

KONUŞMA METNİ

06 KASIM 200

Kıymetli Basın Mensupları,

Aziz Arkadaşlarım,

Yiğit Bozkurtlar,

Milliyetçi Hareket Partisi bugün burada Cenabıallah'ın yardımlarıyla, Türkiye sevdalısı yiğit arkadaşlarımın coşkulu katkı ve katılımlarıyla anlamlı bir buluşmayı ifade eden büyük kongresini tamamlamış bulunmaktadır. Bu vesileyle kongremize iştirak eden başta yabancı misafirler olmak üzere, bütün davetlilere, basın mensuplarına, değerli delegelelere, ülkemizin her köşesinden buraya akın eden vefakâr ve çilekeş ülküdaşlarıma, dava arkadaşlarıma gösterdikleri ilgiden ve katkılarından dolayı teşekkürlerimi iletiyorum. Hepinize bir kez daha saygı ve selamlarımı sunuyorum.

Takdir edileceği üzere, kongremiz, birçok açıdan ülkemiz ve milletimiz için mühim kararların alındığı, Türk milliyetçilerinin büyük bir geleceğe hazırlandığı, tarihî bir kurultay olmuştur.

Bugünkü buluşmamız, sadece takvim açısından XXI. yüzyılın başlangıcına tesadüf ettiği için değil, aynı zamanda insanlığın yaşadığı bir çağ değişimiyle örtüşmesi itibarıyla da önem kazanmıştır.

Kongremiz, bize adım attığımız yeni yüzyılı, dünyada meydana gelen değişimleri, her şeyden önce Türkiye'nin bugünü-nü ve geleceğini ele alıp değerlendirme imkânı vermiştir. Burada yapılan çalışmalar bir durum muhasebesi olduğu kadar, geleceğe dair fikir ve projelerin ele alındığı bir zemin olmuştur.

Aziz Dava Arkadaşlarım

Bilindiği gibi, yeni bir yüzyıla geçiş, sadece bir zaman diliminin değişmesi demek değildir. Çağ değişimiyle ifade ettiğimiz, bir dönemi karakterize eden olaylar ve gelişmelerin nitelik ve niceliklerinde meydana gelen köklü gelişmeleri kapsamaktadır.

Sanayi ötesi çağ veya bilgi çağı şeklinde tanımlanan yeni bir gelişme dalgası, tesirlerini şimdiden bütün yeryüzünde ortaya koymaya başlamıştır.

Türkiye'de, düşünen insanlar özellikle siyaset yapma sorumluluğuna sahip olan herkes içine girdiğimiz yüzyılı, yaşama-ya başladığımız yeni çağı çok iyi analiz edip değerlendirmek durumundadır.

Bizler Türk milliyetçileri olarak bu sorumluluğu herkesten fazla duyan, duymak mecburiyetinde olan insanlar olduğumuzun bilincindeyiz. Çünkü biliyoruz ki yeni gelişme ve dinamikleri kavrayamayanlar, gerekli atılım ve dönüşümleri başaramayacak olanlardır.

Yakın tarihte çağ değişimini kavrayamamış olmanın beraberinde getirdiği ağır maliyeti, biz Türkler kadar yaşayan başka bir millet olmamıştır. Çünkü, Türkiye XVIII. yüzyılda başlayan yeni gelişmeleri zamanında fark edip kavrayamamış olmanın bedelini, iki yüz yıl süren bir **'geri kalmışlık'** süreciyle çok ağır bir şekilde ödemiştir. Bu yüzden, bugün yeni çağın dinamiklerini kavrayıp Türkiye'ye taşıma mecburiyeti vardır. Bunun için köklü bir dönüşümü başarmak ve geri kalmışlığın bütün tortularını tasfiye etmek, önümüzde tarihî ve millî bir görev olarak durmaktadır.

Bugün, burada yeni yüzyıla bir sözleşme yapıyoruz. Türk milletinin yeni yüzyıla ilişkin katkılarının olacağını ilan ediyoruz.

Bu sözleşme, her şeyden önce çağın ekonomik, teknolojik ve siyasi alanda yükselen dalgalarıyla Türkiye'nin birikim ve iddialarının bulunduğu bir alanı ifade etmektedir. Aynı zamanda Türk siyaset alanını toplumsal ihtiyaç ve taleplere göre biçimlendirmeyi, toplumun siyaset, medya ve ekonomi ile ilişkilerini demokratikleştirmeyi kapsayan bu sözleşme, ülkemizi küresel rekabete açacak ekonomik büyüme ve performansı ortaya koymayı hedeflemektedir.

Türkiye XXI. yüzyılda ; düşünce, inanç, siyaset yapma, sosyal ve ekonomik hak ve özgürlükleri de zenginleştiren bir sözleşme ile yol aldığıında, Türk insanının yaratıcılığını engelleyen bütün bağlardan kurtularak gelişmesini hızlandıracağına şüphe yoktur.

Çok Değerli Dava Arkadaşlarım,

Sayın Basın Mensupları,

Yüzyılla yaptığımız sözleşme, kısacası, Türk milliyetçilerinin büyük Türk milletini yaşadığımız çağın lider ülkesi hâline dönüştürme mücadelesini ifade etmektedir.

Türkiye çağın teknolojileriyle üretemeyen, çağın imkânlarını kullanamayan, çağın akışına yön veremeyen bir ülke olmaz.

Türkiye'yi geri kalmışlığın göstergeleri olan yoksulluk ve yolsuzluk ekonomilerinden, temel hak ve özgürlüklerin yetersiz olduğu, terör ve şiddet olaylarının yaşandığı bir ülke manzarasından çok uzaklara götürmek zorundayız.

Bizim milliyetçiliğimiz, Türk milletine, tarihî derinliğimiz içerisinde yoğrulmuş olan millî değerleriyle, çağın birikimi olan gelişmeleri birlikte yaşatmayı; milli ve evrensel olanı birlikte değerlendirmeyi esas almıştır. Böyle bir yaklaşımı benimsemiş Türk milliyetçileri, yüzyılla yaptıkları bu sözleşmenin, her bir maddesini hayata geçirmek için büyük bir yürüyüş başlatmışlardır.

Bu kongre bu kutlu yürüyüşün kararını veren kongredir. Yeni tarihî ve insani bir yürüyüşü başlatan bir kongredir.

Bugün hepimize düşen görev, bu kongrede ortaya konan yaklaşımlar içerisinde, teşkilatlarımıza döndüğümüz zaman büyük bir heyecanla çalışmaya başlamaktır.

Türkiye'nin önündeki yeni çağın dinamiklerini kavrama meselesini başarmak, fedakâr ülkücü insanların işidir. Bunu gerçekleştirmek ise bütün teşkilatlarımızın ve milletvekillerimizin siyasetimizi milletimizle bütünleştirecek çalışmalarıyla ve geleceğe güçlü bir şekilde hazırlanmalarıyla mümkün olacaktır.

Biliyor ve inanıyorum ki Türk milliyetçileri Allah rızasından ve Türkiye sevdasından başka bir şey düşünmeden yaşayan dava ve gönül insanlarıdır. Büyük dava adamlarının inandıkları şeyleri başarmalarını engelleyecek hiçbir şey yoktur. Unutmayalım ki başarı azmi ve inancı, en az başarının yarısıdır.

Muhterem Dava Arkadaşlarım,

Kıymetli Basın Mensupları,

Milliyetçi Hareket Partisinin bu büyük kongresi, bütün Türkiye'ye ve insanlığa açıkça şu mesajı vermektedir:

Tarihin yaşayan en köklü milletlerinden birisi olan Türk milleti, kendi kimlik ve kişiliğiyle, içine girdiğimiz yüzyılda başı dik ve onurlu bir şekilde ileri bir yaşama seviyesine ulaşmak için yeni bir atılımın hazırlığındadır. Bu hazırlık yeni bir medeniyetin kuruluş hazırlığıdır. Türk milletini bu yeni medeniyetin inşasında tarihî geleceğine ve birikimlerine uygun, çok önemli bir rol beklemektedir.

Türk milliyetçilerinin bugün yapması gereken, bunun bilincini hiç kaybetmeden tarihî misyonunu hayata geçirmek, Türkiye'yi yeni bir dirilişe, yeni bir medeniyete hazırlamaktır.

Bu hazırlık başlamıştır. Türk milletine, hepimize, hepimize kutlu ve uğurlu olsun.

Cenabiallah yolumuzu açık, gönlümüzü zengin, zihnimizi berrak, varlığımızı daim kılsın.

Hepiniz Allah'a emanet olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

Dr. Devlet BAHÇELİ'nin

*MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ
7. OLAĞANÜSTÜ BÜYÜK KONGRESİ*

AÇILIŞ KONUŞMA METNİ

**12 EKİM 2003
PAZAR**

ANKARA

**Aziz Türk Milleti,
Sayın Divan Başkanı ve Üyeleri,
Kardeş ve Dost Ülkelerin Sayın Temsilcileri,
Çok Değerli Misafirler,
Milliyetçi Harekete Omuz Vermiş, Gönül Vermiş Ülküdaş-
larım,**

**Sevdamızın Yiğit ve Çilekeş Bozkurları,
Kıymetli Dava Arkadaşlarım,
Değerli Basın Mensupları,**

Hepinizi en içten duygularımla, sevgiyle ve saygıyla selamlıyorum.

Milliyetçi Hareket Partisinin 7. Büyük Kongresi'ne hoş geldiniz, şeref verdiniz.

80. yılını idrak etmekte olduğumuz Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ü, silah arkadaşlarını; vatan ve ülkü uğruna toprağa düşen bütün şehitlerimizi ve Başbuğ'umuz Alparslan Türkeş Bey'i rahmet ve minnetle anıyoruz.

Türk milleti ve devletinin bekası için hizmet etmeyi şiar edinmiş, ülkesini ve ülküsünü canından aziz bilmiş Ülkücü Hareket'in, bu büyük buluşmasını nasip eden Yüce Allah'a şükürler olsun.

Bugün, milletçe, tarihî bir dönüm noktasındayız.

Ateşle imtihan edilip, zaferle bitirdiğimiz İstiklal Harbi'mizin, tüm kutsiyetinin ayaklar altına alındığı bir dönemden geçmekteyiz. Bu dönemde, üzerimizdeki tahakkümden kurtulmak ya da kurtulmamak arasında bir tercih yapmak durumundayız.

Kimliğinden, tarihinden ve kültüründen aldığı güç ve inançla, tercihini “**millî devlet**”, “**millî iktidar**”dan yana yapanlar gönüllerini bu salonda birleştirdiler.

Buradan, tercihini, “**millî devletin tasfiyesi**” ve “**Türkiye'nin küçültülmesi**”nden yana yapmış olan Hükûmete sesleniyorum.

Erzurum ve Sivas Kongreleri'nin kararlarına, bu kongrelerin yapıldığı mukaddes mekânlarda hakaret edip milletin zafer burçlarına teslimiyet bayrağı çekenler:

Hevesiniz boşuna, çabanız beyhudedir...

Millî Mücadele'yi gerçekleştiren ruh bugün bu salonda dim dik karşınızdadır.

Erzurum Kongresi'ndeki şuur ve heyecan aynıyla buradadır!...

Sivas Kongresi'ndeki milletin azim ve kararlılığı buradadır!...

Türkiye yekvücut buradadır.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Bugün Türk Milliyetçileri olarak, yeni bir medeniyet hamlesini başlatma azmiyle “**Büyük Buluşma**”mızı gerçekleştiriyoruz.

Büyük Buluşmamız, bir yandan ülkemizi, diğer yandan dünyamızı saran buhranlar neticesinde bir kat daha önem kazanmıştır.

İçinde bulunduğumuz dönemde, Batı medeniyetinin çıkarıcı ve tekelci dünya görüşü, insanlık değerlerini tehdit etmeye yönelmiştir.

Savaşların ve kaosun dinmek bilmediği bu yüzyılda, kendi hâkimiyetlerini ebedî kılmak isteyen devletler, **yeni sömürgeciliği “özürlüleştirme”** maskesiyle yürütmektedir. Yeni sömürgeci güçler; bu faaliyetlerinde, kimi zaman hedef ülkelerdeki millî bütünlüğü bozarak, kimi zaman da ekonomik krizler yaratarak kargaşa ve huzursuzluğa sebep olmaktadır.

Yeni dünyanın güçlü aktörleri, kendi millî devlet yapılarından vazgeçmeden, diğer devletlere millî egemenlik ve bağımsızlıklarından vazgeçmeyi dayatmaktadır. Bu hedeflerine ulaşmak için, ekonomik, psikolojik ve askerî yöntemlere başvurmaktadır. Bu müdahaleler sonucunda, devletlerin ekonomik bağımlılıkları artırılmakta; devlet ve millet arasındaki köprüler yıkılmakta; gerektiğinde ise hedefteki ülkeleri işgale yönelik askerî planlar devreye sokulmaktadır.

Ekonomik planda, küresel sermaye ve finans sistemi, “dünya krallığı”nı ilan edercesine, önündeki millî mukavemet kalelerinin yıkılmasını talep etmekte, imtiyazlar ağını sürekli genişletmektedir.

Uluslararası odakların güdümündeki medya baronları, yeni sömürgeci güçler adına psikolojik harp faaliyetlerinin taşeronluğunu yapmaktadır. Neticede, bu sömürgeci güçler, kendi beklenti ve menfaatleri doğrultusunda kullanacakları “kukla hükümetleri” iktidara getirebilmektedir.

Nitekim, bugün, Türkiye’imizin de hem fiilî hem de zihnî olarak teslimiyetçi bir kuşatma altında olduğu, haysiyet sahibi hiç kimsenin inkâr edemeyeceği bir gerçektir.

Aziz Dava Arkadaşlarım,

Yiğit Bozkurtlarım,

Karşımızda duran Türkiye ve dünya gerçekleri, milletçe yaşadığımız sıkıntıların, dünyadaki gelişmelerle çok yakın bir ilişki içinde olduğunu göstermektedir.

İçeride bizim “egemen blok” olarak isimlendirdiğimiz güç odakları, demokratikleşmeden ekonomiye, kültür hayatımızdan siyasete kadar birçok alanda Türkiye’nin önünü tıkamaya devam etmektedir.

Yozlaşmış bürokrasi, tekelci büyük sermaye ve Batıcı elitlerin koalisyonundan oluşan bu egemen blok, küresel sermayeyle iş birliği yaparak, millî olan her şeyi tahrip etme arzusu ve

gayretindedir. Bu saldırılardan yalnızca maddi kıymetlerimiz değil, kimlik ve kişiliğimizi inşa eden değerler sistemimiz de nasibini almaktadır. Zira yeni sömürgecilik, insanlığın binlerce tecrübesinden süzülerek gelen millî kültürleri tahrip etmek istemektedir.

Hedeflenen kimliksiz, kişiliksiz insan yığınlarından oluşan, kolay idare edilebilir bir dünyadır.

Karşımızdaki bu küresel tablo, tek boyutlu medeniyet anlayışlarının insanlığı sürüklediği uçurumları açıkça gözler önüne sermektedir.

Sömürünün, savaşın, vahşet ve sefaletin girdabında insanlığı kıvrandıran maddeci dünya görüşüne dayalı Batı medeniyeti, insani değerlerle olan irtibatını her geçen gün daha da koparmaktadır.

Sömürgeci imparatorluklar kurma hevesinde birleşen küresel güçlerin sözde evrensellik çağrılılarıyla, millî kimliklerinden kopartan kitleler, kabile aidiyetlerine hapsedilmektedir.

İnsanlık, küresel tahakküm ya da yeni sömürgeci imparatorluklar gibi sefil alternatifler arasında sıkıştırılmaktadır.

Bu sebeple, milliyetçilik, millî ve manevi değerler sisteminin, insan onurunun, millî kültürlerin hayat haklarının, küresel ahenk ve adaletin, demokrasi ve insan haklarının en önemli teminatı olmaya devam etmektedir.

Bugün, küresel tahakküm karşısında, hürriyet ve şahsiyetin bayrağı milliyetçiliğin surları üzerinde dalgalanmaktadır.

Türk milliyetçileri olarak biliyor ve inanıyoruz ki egemen medeniyetin sebep olduğu krizlerin üstesinden, ancak yeni bir medeniyet anlayışıyla gelmek mümkündür.

Meselelerimizi çözmek ve **Lider Ülke idealine** ulaşmak için milletimizle beraber bütün insanlığı kucaklayacak zihniyet değişimini, hakkaniyete dayalı yeni bir dünya hedefimizi ve toplumla bütünleşmeyi esas alan, kesintisiz demokrasi anlayışımızı hayata geçirmek mecburiyetindeyiz.

Bugün Milliyetçi Hareket olarak bu tarihî kurultaydan **“Türkçe”** bir çağrı yapıyoruz.

Çağrımızın kaynağı, Türkiye'nin insanlığın anlam haritasındaki **“özgün”** yeri ile Milliyetçi Hareketin tarihi misyonu ve iddiasıdır. **Çünkü Milliyetçi Hareket, Türkiye merkezli yeni bir medeniyet, yeni bir dünya ve yeni bir toplum anlayışının siyasetteki temsilcisidir.**

Aziz Dava Arkadaşlarım,

Kıymetli Ülküdaşlarım,

Sizlerin çok iyi bildiği gibi bütün dünya için, bütün insanlık için bu küresel kuşatmaya ve sömürüye karşı yeni bir ruh, yeni bir alternatif, yeni bir duruş artık kaçınılmaz olmuştur.

İşte bu hareketi başlatacak ruh, **Türk-İslam kaynaklarının** manevi ikliminde yeşermekte, **Cihan Devleti Osmanlının** mirası ile **İstiklal Savaşı'mızın** tecrübeleri üzerinde yükselmektedir.

Türk-İslam medeniyetinin tecrübe ve birikimini, insanlığın ihtiyaç ve problemleri ışığında “**asrın idrakine söyletmek**”, bizim Milliyetçi Hareket olarak, insanlık karşısındaki milli vazifemizdir.

Biliyoruz ki insanlığın önünde yeni ufuklar açmak, ancak, dünyada sözü dinlenir, güçlü ve Lider Türkiye'nin inşasıyla mümkün olacaktır. Bu yüzden Milliyetçi Hareket, yeni bir dünya ve yeni bir Türkiye için Büyük Buluşma'yı gerçekleştirme kararlılığındadır.

Bugün bu yürüyüş başlamıştır.

Türkiye'nin yeniden büyük ve lider bir ülke olmasını isteyenler yola çıkmıştır ve buradadır.

Çağırımız, Türkiye sevgisini kaybetmemiş herkesedir.

Çağırımız, atalarının kutsal mirasına saygı duyan, gelecek nesillere onurlu bir Türkiye bırakmak isteyenleredir. Türkiye'nin birlik ve bütünlüğüne duyarlı bütün vatandaşlarımızdır.

Muhterem Dava Arkadaşlarım,

Siyaset, iniş ve çıkışları olan uzun soluklu ve engebeli bir hizmet yoludur.

Bundan önceki Büyük Kongre'miz, Milliyetçi Hareketin iktidar ortağı olduğu bir dönemde idrak edilmiştir.

3 Kasım seçimleri sonrası ortaya çıkan siyasi tabloda ise Milliyetçi Hareket Partisi parlamento dışında kalmıştır.

Bu sonucun partimiz için arzu edilen ve beklenen bir sonuç olmadığı ortadadır. Ancak ne kadar üzücü olsa da millî iradenin mutlak üstünlüğüne gönülden inanan Milliyetçi Hareket, aziz milletimizin bu kararını saygıyla karşılamıştır.

Milllete küsmemiş, kırılmamıştır. Milliyetçi Hareket, sadece, milletimizin geleceğini tehdit eden, içte ve dışta Türkiye'yi büyük bir kuşatma altına almayı amaçlayan planlar karşısında, milletimizin hak ve hukukunu koruyacak ve savunacak bir konuma gelememenin buruk bir hüznünü yaşamıştır. Üzüntümüz sadece ve sadece bundan kaynaklanmıştır.

Türkiye'yi hiçbir karşılık beklemeden seven Türkiye sevdalıları, geçmişte olduğu gibi bugün de aziz milletimizin emrinde ve hizmetindedir.

3 Kasım seçim sonuçları bu konudaki şevkimizi kırmamış, heyecanımızı azaltmamıştır. Aksine, sahte demokrasi havarilerini ve sahte kurtarıcıları milletimizin gerçek hüviyetleriyle tanıması için daha fazla çaba harcama azmimiz, daha etkili mücadele etme kararlılığımız daha da bilenmiştir.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

3 Kasım seçimlerine giden süreçte yaşananların ve Milliyetçi Hareketi hedef alan cephenin entrikalarının hepinizin hafızasında hâlâ tazeliğini koruduğuna inanıyorum.

Bildiğiniz gibi, partimiz 18 Nisan 1999 seçimlerinden sonra ortaya çıkan parçalı Meclis tablosu karşısında sorumluluktan kaçmayarak 57. Cumhuriyet Hükümetine katılmıştır.

Siyasi felsefesi ve siyaset yapma anlayışı farklı üç partinin oluşturduğu Koalisyon Hükümeti çok güç bir dönemde görev yapmıştır. Bu dönem içinde Milliyetçi Hareket **“önce ülkem, sonra partim”** anlayışına uygun olarak üzerine düşen iyi niyeti göstermiş, Türkiye’nin siyasi ve ekonomik istikrarı için parti düşüncelerini ve hesaplarını aşan bir feragat ve sorumluluk anlayışıyla hareket etmiştir.

Türkiye’yi bir uçurumun kenarına sürükleyecek oyunlar ve Türk milliyetçiliğini hedef alan dayatmalar karşısında da **“benden sonra isterse tufan olsun”** diyerek kolay bir çıkış yolunu seçmemiş, parti hesaplarının yanıltıcı cazibesine kapılarak Türkiye üzerinde kumar oynanmasına izin vermemiştir. Bu şartlar altında Türkiye’nin siyasi istikrarı ve selameti için tek çıkar yol olan milletin hakemliğine başvurulmasını sağlamıştır.

Aziz Dava Arkadaşlarım,

Bu sıkıntılı ve güç süreçte Milliyetçi Hareketin izlediği siyaset, seçim öncesi dönemde de tartışılmış olup bugünde ve ileride de tartışılacaktır.

3 Kasım seçimleri sonrası gelinen noktadan, geride kalan döneme bakılarak farklı düşünce ve değerlendirmelerin dile getirilmesi aslında doğal sayılmalıdır. Ancak burada bir nokta unutulmamalıdır: Her dönem kendi özel şartları ışığında değerlendirilmek zorundadır.

Her olay ve gelişmeyi, yaşandığı dönemin şartları içinde ele almadan yapılacak kısmi ve sathi değerlendirmelerin, iyi niyetli de olsa, her zaman isabetli sonuçlar vermeyeceği hatırd tutulmalıdır. Bu konuda yapılacak değerlendirmelerde, Türkiye'nin şartları ve imkanları ile hükümet etme sorumluluğunun icaplarının da göz önünde tutulması, insaf ölçülerinin bir gereği olarak görülmelidir. Koalisyon döneminin böyle bir objektif değerlendirilmesi yapıldığında, bazı konularda daha etkili olunabileceği, bazı eksiklerin ve aksaklıkların görüldüğü tabiatıyla söylenebilecektir. Ancak şunu bütün açıklığıyla belirtmek isterim ki bu dönemde, Milliyetçi Hareketin siyasi ideallerinden ve siyasi misyonundan sapma anlamına gelebilecek hiçbir hatanın içinde, yanında ve arkasında olunmamıştır.

Aziz Ülküdaşlarım,

Kıymetli Misafirler,

Teslimiyetçi iktidarın ve dış destekçilerinin istekleri doğrultusunda, Türkiye'nin sürüklenmek istendiği bataklık, büyük buluşma çağrımızın hayatîyetini ve vazgeçilmezliğini açıkça ortaya koymaktadır.

Hepinizin bildiği gibi, seçim meydanlarında verdiği sözleri unutan, tam teslimiyetçi AKP Hükûmeti, yaklaşık 1 yıldır tek başına iktidardadır. Bu hükûmet, aradan geçen bunca zaman boyunca, milletin hayrına hiçbir adım atmamıştır.

“Planımız, programımız hazır, gelir gelmez iş başı yapacağız.” diyen AKP'nin hiçbir hazırlığının olmadığı gün gibi ortadadır.

Bu hükûmetin icraatlarını iki cümleyle özetlemek mümkündür:

Dışarıda “tam teslimiyet”!...

İçeride “bütünüyle acziyet”tir!...

Başbakan'ın, memurları paylayıp işçileri tehdit ettiği, Tarım Bakanı'nin çiftçilere hakaret ettiği bir Türkiye manzarasıyla karşı karşıyayız.

Dün meydanlarda, **“garip-gureba”** edebiyatı yapanlar, bugün, **“memleket işsiz dolu, aldığınıza şükredin!”** diyorlar.

Dış politikasını AB ve ABD'ye endeksleyen hükûmet, içeride de Dünya Bankası ve IMF bağımlısı bir ekonomi politikası yürütmektedir.

Kendilerinden önkeleri dışa bağımlı olmakla suçlayanlar, şimdi IMF'ye olan bağıllıklarını her fırsatta tekrarlıyorlar.

Buradan soruyoruz: Bu gidiş nereyedir?

Maalesef, her geçen gün daha açık bir şekilde görülüyor ki Türk ekonomisi, tekellerden oluşan büyük sermayenin büsbütün egemenliği altına girmektedir. Bu durum, Türkiye'nin kalkınma lokomotifini oluşturan, küçük ve orta ölçekli sermaye gruplarının ve hayatını alınının teriyle kazanan insanların, çilesini her geçen gün artırmaktadır.

Türk insanı bilmektedir ki tekeller güçlendikçe, Türk ekonomisi güdümlü hâle geldikçe ve dış mihrakların baskısı arttıkça, Türkiye üretim gücünü ve sosyal adalet temellerini hızla yitirmektedir. Hâl böyleyken bazı medya kuruluşlarının ağız birliği etmişçesine pembe tablolar çizmesi tesadüf müdür?

"Kan satıp kredi aldık." diye bayram edenler:

Kime ya da kimlere hizmet etmektedirler?

Milletimizin şüphesi olmasın ki Türkiye'nin kaynaklarını yabancılara peşkeş çekerek aldıkları payla sefa sürenlerin bu ülkedeki saltanatları uzun sürmeyecektir.

Dış politikada çok tehlikeli sonuçları olacak bir yol izleyen AKP, köklü devlet gelenekleri olan Türkiye'yi, millî çıkarlarını **"ucuz pazarlık"** konusu yapmaya hazır bir devlet konumuna sokmuştur. Bu hükümet tarafından, milli birliğimizi ve bütünlüğümüzü tehlikeye açık hâle getiren temelden sakat politikalar uygulamaya konmuştur.

Hassas millî konularda üçüncü taraflara ümit ve cesaret verilmiştir.

AKP'nin on aylık icraatı, dış politika alanında çok tehlikeli bir yola sürüklenmekte olduğumuzu göstermektedir. Bu tehlikeli gidiş, özellikle, Avrupa Birliği ile ilişkiler, Kıbrıs ve Irak konularında kendisini göstermektedir.

AKP içerde hissettiği meşruiyet krizini aşmak için dışarıya ve Avrupa Birliği'ne tavizler vermektedir.

AKP, bu amaçla Avrupa Birliği'ni kullanmakta ve Türkiye'de özel amaçları doğrultusunda gerçekleştirmek istediği her şeyi, **“Avrupalı olmak”** adına ve **“AB standardı”** olarak gündeme getirmektedir. Buna karşılık, Avrupa Birliği de, Türkiye'nin millî birliğini ve sosyal dokusunu zedeleyecek taleplerini ve dayatmalarını hayata geçirmede, AKP'yi en uygun vasıta olarak görmektedir. Bu anlamda AKP ve Avrupa Birliği kendi özel gündemleri ve amaçları için birbirlerini kullanmaktadır.

Aziz Dava Arkadaşlarım,

Kıymetli Ülküdaşlarım,

Saygıdeğer Misafirler,

Avrupa Birliği'ni Türkiye için bir amaç olmaktan çok, kendi geleceği bakımından bir araç olarak gören AKP ile aslında Türkiye'yi üye yapmak istemeyen ve sürekli oyalayan AB arasındaki bu ilişkinin karşılıklı samimiyete ve iyi niyete değil, karşılıklı fayda ve kullanım esasına dayandığı ortadadır.

AKP, iktidar koltuğunda tutunabilmesinin yolunun Türk milletinin iradesinden değil, başta Avrupa Birliği olmak üzere dış desteklerden geçtiğini hesaplamaktadır. Bu nedenle Avrupa Birliği'nin her dayatmasını **"kutsal bir emir"** kabul etmektedir. AB'nin taşeronluğu görevini liyakatle yerine getirmesinin hikmeti başka sebeplerde değil, bunda aranmalıdır.

Avrupa Birliği yolunda ilerlemek için gerekli çağdaşlık ölçüleri adı altında Türkiye'ye empoze edilen düzenlemeler, aslında, demokratikleşme sürecinin gerçek anlamda iletilmesi amacıyla da hizmet etmemiştir.

Aksine, sıkıntıların daha da derinleşmesine, etnik ve mezhep ayrımcılığı temelinde çok ciddi yeni sorunların yeşermesi için müsait bir ortam hazırlanmasına yol açmıştır.

Avrupa Birliği, Kopenhag siyasi kriterlerinin yerine getirilmesi bahanesiyle Türkiye'nin karşısına her gün yeni bir dayatma ile çıkmaktadır. Çünkü şu ana kadarki deneyimleriyle, bu yöntemle sonuç alınabileceği konusunda cesaretlenen Avrupa Birliği, Türkiye'de her talebi yerine getirmeye amade bir iktidar bulmuş olmasının rahatlığı içindedir.

Yine bu durumdan destek ve kuvvet bulduğunu düşünen PKK/KADEK de kendi siyasi hedeflerinin gerçekleşmesi için Avrupa Birliği'ni ve bu yolla AKP iktidarını sonuna kadar kullanmaktadır.

Avrupa Birliği'nin samimiysiz tutumunun en çarpıcı örneği, PKK/KADEK'in hâlâ terör örgütleri listesine alınmamış olmasıdır. AB, bu konuda direnmektedir. Buna karşılık, AKP iktidarının

da bunu mesele yapmak gibi bir niyeti olmadığı görülmektedir.

Avrupa Birliği'nin PKK/KADEK'i terör örgütü olarak kabul etmemesinin arkasında, bunlara siyasi bir misyon yükleme arzusunun yattığı artık açıkça görünen bir gerçektir. Türkiye'de Avrupa Birliği'nin dayatmaları kabul edilerek terör örgütünün siyasallaşma stratejisinin ilerletilmesi amacına hizmet edecek bazı düzenlemelerin AB uyum paketleriyle yapılmış olması, Avrupa Birliği'ne bu konuda da ayrıca cesaret vermektedir.

Türk kamuoyu Avrupa Birliği konusunda yoğun bir kampanya sonucu şartlandırılmış, ağır bir psikolojik baskı altına alınmıştır. Milli refleks ve direniş gücü âdeta ortadan kaldırılmak istenmiştir.

Aziz Dava Arkadaşlarım,

AKP iktidarının devlet hayatına hâkim kılmaya çalıştığı sarkat zihniyetin ve dış politikasının dayandığı teslimiyetçi “**ver-kurtul**” anlayışının sonuçlarından birinin de **milli davamız Kıbrıs olacağı** artık ortadadır. **Bu zihniyetin Kıbrıs sorununa ilişkin yaklaşımı, millî davamız Kıbrıs'ın Türkiye'nin sırtında bir yük, bir kambur olduğu gibi çarpık bir anlayışa dayanmaktadır.**

Bu hükümet, Kıbrıs'ı Avrupa Birliği ile ucuz bir pazarlık konusu hâline getirmekten en küçük bir endişe duymamaktadır.

Avrupa Birliği'nden müzakere takvimi için içi boş bir vaat alınabilmesi karşılığında, Kıbrıs sorununun Yunanistan ve Rumların emellerine uygun olarak çözümlenmesine hazır olduğunu ortaya koymaktadır.

Maalesef, Kıbrıs'ı ve Kıbrıs Türklüğünü bu amaçla feda etmeye hazır bir teslimiyetçilik içine girilmiştir.

Teslimiyetçi iktidar, aynı zamanda, Kıbrıs Türk toplumunu cephelere bölerek, içeriden çökertilmesi için Avrupa Birliği ve Amerika'nın yürüttüğü nifak kampanyalarına da destek vermektedir.

Rumların silah zoruyla yapamadığı, şimdi Avrupa Birliği perspektifinde toplumsal bilinçlenme adı altında ve Kıbrıs Türkleri Rum devletine yamanarak yapılmaya çalışılmaktadır. Buna karşı çıkan ve onurlu bir çözümü savunan büyük dava ve devlet adamı Rauf Denktaş Bey, hedef tahtası haline getirilmek istenmektedir. Dışlanmaya, tasfiye edilmeye çalışılmaktadır. Bu amaçla kendisine karşı çok çirkin ve haksız bir karalama kampanyası sürdürülmektedir.

Türkiye'deki ABD Büyükelçisi bile açıkça bu yönde çağrılarda bulunma cüretini gösterebilmektedir.

Bütün bunlara karşı hükümet sessizliğini korumakta, en ufak bir tepki dahi göstermeyerek dolaylı destek vermektedir.

Sayın Cumhurbaşkanı Denktaş'a karşı yapılan bu saldırıları ve hükümetin bu saldırgan ve küstah tavırlar karşısındaki sessizliğini şiddetle kınıyoruz.

Türk milliyetçileri Sayın Cumhurbaşkanı Denktaş'la tam bir dayanışma içindedir. Bunu buradan bir kez daha ilan ediyorum ki Kıbrıs Türkleri yalnız değildir. Millî kahraman Sayın Denktaş yalnız değildir.

Aziz Dava Arkadaşlarım,

Saygıdeğer Misafirler,

Milliyetçi Hareket, AKP iktidarının Kıbrıs konusunda içine düştüğü gafletten bir an önce çıkmasını beklemektedir.

İzlenen yol yanlış ve tehlikeli bir yoldur.

İyi bilinmelidir ki Türkiye ve Türk milleti, Kıbrıs üzerinde oynanmak istenen oyunlar karşısında Kıbrıslı kardeşlerinin her zaman ve her şekilde yanında olacaktır.

Türkiye, hiçbir şart altında ve hiçbir düşünce uğruna, Kıbrıs Türklerini feda etmeyecektir.

Yine çok iyi bilinmelidir ki Türk milliyetçileri buna asla izin vermeyecektir.

Buna teslimiyetçi AKP'nin de, Avrupa Birliği'nin çıkarlarını Türkiye'de savunma görevini üstlenen sözde sivil toplum örgütleri görünümündeki teslimiyet lobilerinin de gücü yetmeyecektir. Bundan hiç kimse şüphe duymamalıdır.

Türk milletinin kararlılığını hiç kimse test etmeye kalkışmamalıdır.

Aziz Dava Arkadaşlarım,

AKP iktidarının izlediği şahsiyetsiz ve teslimiyetçi politikaların iflas ettiği diğer bir önemli alan da Irak olmuştur.

Bilindiği üzere, Türkiye, Irak'tan kaynaklanan ciddi sorunlarla on yılı aşkın bir süredir uğraşmak durumunda kalmıştır.

Irak'ta yaşanan gelişmeler Türkiye'nin hayati konulardaki millî çıkarlarını doğrudan etkilemektedir. Bu çıkarlarımızın korunması amacıyla Irak konusunda bir devlet siyaseti belirlenmiştir. Siyasi düşünce farkına bakılmaksızın geçmiş bütün hükûmetler, partiler üstü bir anlayışla bu temel politikayı referans olarak almışlar ve uygulamışlardır.

Bu devlet politikası, “**üç kırmızı çizgi**” olarak ifade edilen ve Türkiye için olmazsa olmaz nitelikteki üç esas üzerine bina edilmiştir.

Irak'ın toprak bütünlüğünün ve siyasi birliğinin korunması, bu suretle Kuzey Irak'ta bir kukla devlet oluşumuna imkân verilmemesi; PKK terör unsurlarının Irak'ta yuvalanmalarının önlenmesi ve Irak'lı Türkmenlerin hak ve hukuklarının korunması ve güvenliklerinin sağlanması, bu devlet politikasının ana esaslarını oluşturmuştur.

Bugün, bu üç kırmızı çizgi her yönüyle ihlâl edilmiştir. Buna karşılık AKP iktidarı bu vahim gelişmeleri sadece seyretmiş, hiçbir tepki ortaya koyamamıştır.

On yıldır uygulanan millî devlet politikamız, AKP iktidarının on ayında yerle bir edilmiştir. Millî politika izleyeceği vaadiyle iktidara gelen hükûmet, Türkiye'nin millî onurunun ve hassasiyetlerinin çok ciddi biçimde yara almasına sebep olmuştur.

Yine bilineceği üzere, terörizmle mücadele amacıyla başlatılan Irak'a yönelik askeri harekât sonrası, ABD kuvvetleri Irak'taki yabancı terör örgütlerinin tümünü güç kullanarak temizlemiştir. Bunun yegâne istisnası terör örgütü PKK/KADEK olmuştur. Stratejik ortağımız ve müttefikimiz olarak nitelendirilen ABD kuvvetleri bunlarla mücadele etmek bir yana, bu terör örgütüyle resmî temas kurmuştur.

ABD yetkilileri, bu ilişkileri gün yüzüne çıkınca yalanlama, inkâr yoluna bile gitmemiş hatta terör örgütü ile görüşmelerin Türkiye'nin bilgisi altında yürütüldüğünü açıklamıştır.

Hükûmet, bu konuda da anlaşılması ve affedilmesi mümkün olmayan bir gaflet ve dalalet içine girmiştir.

Değerli Ülküdaşlarım,

Kıymetli Misafirler,

Millî meselelerde hep, basiretsiz bir tüccar zihniyetiyle hareket eden AKP iktidarının Türkiye'nin millî güvenliğini ilgilendiren hayati çıkarlarını da pazarlık konusu haline getirdiği anlaşılmaktadır.

Nitekim, ABD'den alınacak kredi konusunda yapılan anlaşmanın basına yansıyan içeriği bunu teyit etmiştir.

Türkiye adına bakan düzeyinde imzalanan kredi anlaşmasında, ABD’den alınacak para karşılığında, Türkiye’nin Kuzey Irak’a PKK terörü ile mücadele etmek için dahi asker gönderme sözü verdiği ortaya çıkmıştır. Bu haysiyet kırıcı durum, AKP iktidarının Türkiye’yi felakete sürükleyebilecek bir kafa yapısına, çarpık bir siyasi anlayışa sahip olduğunun en açık göstergesidir.

Irak’ta Türkiye’nin ayaklar altına alınan kırmızı çizgileri, PKK terörüne müsamaha edilmesiyle de sınırlı kalmamıştır.

Kuzey Irak’ta ayrı bir kukla siyasi oluşum yönünde son dönemde çok ciddi gelişmeler yaşanmıştır. Peşmerge grupları bu yönde önemli mesafeler almışlardır.

ABD kuvvetleri ile yakın iş birliği içinde olan bu unsurlar, ağır silahlarla teçhiz edilmişler, **Musul ve Kerkük dâhil Türkmenlerin yoğun olduğu bölgeleri** kuşatarak buralarda hâkim konuma gelmişlerdir.

Ayrı bir düzenli silahlı güç örgütlenmesine giden peşmerge grupları, nüfus ve etki alanlarını sürekli geliştirmişler ve **Musul ve Kerkük**’ün mahallî yönetimlerine âdeta el koymuşlardır.

ABD desteğinden ve Türkiye’nin tepkisiz kalmasından cesaret alan bu unsurlar maalesef, Türkiye’ye dil uzatmak cesaretini de göstermiştir.

Barzani ve Talabani’nin Türkiye’yi hedef alan küstah beyanları, ne acıdır ki, Türk yetkililerden hak ettiği karşılığı görmemiştir. AKP iktidarı bu konuda da kılını kıpırdatmamıştır. Bunların millî onur ve haysiyet anlayışı maalesef budur.

Aziz Dava Arkadaşlarım,

Irak'taki bu tehlikeli gelişmeler karşısında sessiz ve tepkisiz kalan AKP iktidarı, Türkmen kardeşlerimizi de kendi kaderlerine terk etmiştir.

Saddam rejimi altında büyük sıkıntılar çeken, millî kimlikleri ve varlıkları yok edilmek istenen Türkmenler, şimdi de peşmergenin mezalimi altında bir beka mücadelesi vermektedir.

Türkiye, Türkmenleri kaderleriyle baş başa bırakmıştır.

AKP iktidarının iflas eden Irak politikasının peşmerge gruplarını hoş tutmak anlayışına dayandığı görülmektedir. Türkmen kardeşlerimizin bu denklemde yeri yoktur.

Türkiye'nin ABD'nin ve peşmergenin insafsız ellerine terk ettiği Türkmenler Saddam rejimi sonrası dönemde Irak'ın yeni siyasi yapılanması sürecinden de dışlanmışlardır.

25 üyeden oluşan Irak Geçici Yönetim Konseyi'ne sadece bir Türkmen alınmıştır. Buna karşılık beş üyeye temsil edilen Kürt grupları Konsey'de hâkim konuma gelmişlerdir.

Bu dengesiz temsil, Irak Geçici Bakanlar Kurulunda da sürdürülmüştür. Dışişleri Bakanlığı dahil beş önemli bakanlık peşmergelere bırakılırken Türkmenlere göstermelik bir bakanlık verilmiştir. Askerî harekât sonrası harap olmuş ülkede, hiçbir işlevi bulunmayan Bilim ve Teknoloji Bakanlığına bir Türkmen kardeşimiz getirilmiştir.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Millî değerlere ve hassasiyetlere yabancı olan AKP zihniyetinin Irak'taki onursuz ve teslimiyetçi siyaseti Türkiye'yi işte bu utanç tablosuyla karşı karşıya bırakmıştır. Bu zihniyet, Kuzey Irak'ta bulunan Türk subaylarının alçakça bir muameleye maruz bırakılmalarına zemin hazırlamıştır.

Peşmerge gruplarının tahrikiyle 11 subayımızı gözaltına alan Amerikan askerleri, AKP iktidarının bu teslimiyetçi anlayışından cesaret almışlardır.

Millî onurumuzu derinden yaralayan bu olay karşısında hiçbir tepki göstermeyen hükûmet, hiç utanmadan ve sıkılmadan bu konuda Amerikalıları haklı çıkarmaya ve Türk askerini suçlamaya çalışmıştır.

Unutulmamalıdır ki bu zillet karşılıksız kalmayacaktır. Bu iktidar, bunun hesabını millî vicdan önünde verecektir.

Aziz milletimiz, elbette bir gün, AKP'nin başına "millî irade" sillesiyile bir çuval geçirecektir.

Aziz Dava Arkadaşlarım,

Türk askerine yapılan bu alçakça saldırının millî vicdanda yarattığı yara hâlâ kanarken AKP iktidarı şimdi de Irak'a asker göndermeye hazırlanmaktadır.

PKK terör tehdidi ortadayken, para karşılığında Kuzey Irak'a asker göndermeme yükümlülüğü içine giren, Amerikan kredisi alabilmek için Türkiye'nin güvenliğini pazarlık konusu ya-

pan AKP, şimdi de Amerikan işgalinin sürmesine yardımcı olmak ve Amerikan askerlerini korumak için Irak'a Türk askeri gönderecektir.

İktidar koltuğuna sarılmak için her yolu mübah gören AKP kadroları, şimdi de Mehmetçiği, paralı bir asker gibi Amerikan kuvvetlerine koruma olarak verecektir.

Üstelik Türk askeri Türkiye'nin güvenliğine tehdit teşkil eden, PKK teröristlerinin yuvalandığı Kuzey Irak'a gitmeyecektir.

Türk askerinin Irak'ta görev yapması peşmerge vetosuna bırakılmıştır. Irak'a Türk askerinin gelmesine esastan karşı olan bu unsurlar, ABD'nin baskısıyla Kuzey dışında başka bir bölgede görev yapmasına kerhen rıza gösterebileceklerdir.

Şu zillete bakın ki, Türk askeri, peşmergelerin vetosu nedeniyle "kukla" devlet kurma hazırlığı içinde oldukları ve Türkmenlerin tarihi yerleşim birimlerinin bulunduğu bölgeden uzak tutulacaktır. Bunun yerine, Irak direnişinin en yoğun olduğu Bağdat'ın civarı ile kuzey-batı ve Batısındaki en sorunlu bölgeye gidecektir.

AKP iktidarı şimdi işte böyle bir pazarlık içine girmiştir.

Bütün bunların hesabını Türk milleti elbette soracaktır. Türk milletinin onurunu ve haysiyetini ayaklar altına alan bu rezaletin hesabı çok ağır biçimde çıkacaktır. "**Takiyye yapma**" alışkanlığı da AKP'yi kader günü geldiğinde, bu hesabı vermekten kurtarmayacaktır.

Aziz Dava Arkadaşlarım,

Türkiye, maalesef, böyle bir perişanlık tablosu içine sokulmuştur. İktidarın Türkiye'yi 10 ay içinde getirdiği nokta, tuzaklarla dolu bir çıkmaz sokaktır.

Türkiye içeride ve dışarıda büyük bir kuşatma altına alınmıştır.

Millî kimliğimizi ve millî varlığımızı tehdit eden bir saldırı başlatılmıştır.

Amerika ve Avrupa Birliği güdümündeki AKP iktidarının izlediği teslimiyetçi ve ilkesiz politikalar, aziz milletimizi tarihî bir kavşak noktasına getirmiştir.

Teslimiyetçi AKP iktidarı ve içerdeki iş birlikçileri, Türkiye'nin millî değerlerini ve millî çıkarlarını hiçe sayan puslu ve mayınlı bir yola girmişlerdir.

Sonu uçurum olan bu yolda, Türk milleti ağır bir baskı altına sokulmuş, Türkiye'de bir tepkisizlik ortamı yaratılmıştır.

Siyasi istikrar ve Avrupa yolunda ilerleme yalanıyla Türk milleti yanıltılmak ve sindirilmek istenmektedir. Bu tehlikeli gidişe dur demek ve topyekûn bir millî seferberlik başlatmak, Türkiye ve Türk milliyetçileri için kutsal bir görevdir.

Anadolu Türklüğünün son bağımsız devleti olan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin içinde yaşadığı bu sorunlu coğrafyada, ebedî vatanında millî varlığını koruması ve her alanda güçlenmesi için güçlü ve istikrarlı bir toplum olması ve kriz üreten de-ğil, krizleri aşma kabiliyeti olan etkin bir devlet düzeni ve siyasi yapı kurması Türkiye için bir bekâ meselesi haline gelmiştir.

Türkiye, millî tarih ve kültür bilincinin, varisi olduğu Türk-İs-lam kültür geleneğinin ve millî değerlerinin rehber olacağı yeni ve büyük atılımları süratle hayata geçirmek mecburiyetindedir.

Bu amaçla yeni ve büyük bir değişim süreci başlatılması artık ertelenemez bir zaruret olarak karşımızdadır. Bu değişim sü-reci, aziz milletimizin ortak değerlerine saygı temeline dayanan ve katılımcı bir anlayışla Türk toplumunun dinamiklerini yeni he-defler doğrultusunda harekete geçiren, gerçek ve samimi bir anlayış üzerine bina edilmelidir.

Millî değerlerle bütünleşme yolunu açarak etkin ve de-mokratik hukuk devletine bütün icap ve müesseseleriyle işlerlik kazandıracak gerçek anlamda bir demokratik düzenin kurul-ması, bu sürecin başlıca amaçlarından birisi olmalıdır.

Türkiye'nin kronik sorunlarının gerçek sebepleri ve kay-naklarının doğru teşhisine dayalı, yeni bir ekonomik-sosyal viz-yon geliştirilmesi de bu amacı tamamlayacak önemli bir hedef olarak görülmelidir.

Boyunduruk ve teslimiyet zincirlerinin kırılarak sadece Türkiye'nin millî çıkarlarına ve stratejik hedeflerine göre belirle-necek yeni bir dış politika anlayışının hâkim kılınması ve Türki-

ye'nin Avrasya perspektifi merkezli yeni bir dış siyaset açılımının hayata geçirilmesi de diğer bir hedefimiz olmalıdır. Bu esaslara dayanan yeni bir toplum ve devlet düzeni arayışının, bu yönde **Türkiye merkezli yeni bir aydınlanma hareketinin başlatılması- nın öncüsü Milliyetçi Hareket olacaktır.** Böyle bir topyekûn de-ğişimi gerçekleştirmek için Türk milletine güvenen, gücünü aziz milletimizden ve sahip olduğu üstün milli hasletlerden alan millî bir iktidara ihtiyaç bulunmaktadır.

Milliyetçi Hareket işte bu millî misyona taliptir.

Bugünkü gidişattan rahatsız olan sessiz çoğunluğu, bilinç- li bir çoğunluk haline getirmek ve Türkiye'nin geleceğine sahip çıkmak için başlatılacak bu yeni mücadelenin öncüsü elbette Milliyetçi Hareket olacaktır.

Ülkücü camia, millî şuuru ayağa kaldırmaya hazır ve ka- rarlıdır. Büyük Kongre'miz bu tarihî misyon için hayati bir dönüm noktası olacaktır.

Türkiye çaresiz ve sahipsiz değildir.

Bu zillet Türkiye için kader değildir.

Bu büyük kuşatmayı kırmak ve yeni bir vizyonla, yeni bir Türkiye Projesi'ni hayata geçirmek, Türk milliyetçilerinin aziz mil- letimize namus borcudur.

Milliyetçi Hareket bunun için vardır.

Türk milliyetçileri var olduğu sürece Türkiye'nin Büyük ve Lider ülke olmasının önünü kimse kesemeyecektir.

Büyük Kongre'miz bu konudaki iman ve azmimizi tazele- me vesilesi olacaktır.

12 Ekim, Milliyetçi Hareketin eridiği, Türk milliyetçiliğinin artık modası geçmiş ve çağın gerisinde kalmış bir nostalji olarak kalmaya mahkûm olduğu yolundaki temennilere karşı gereken cevabın verileceği gün olacaktır.

Büyük Kongre'miz, aynı şekilde, Milliyetçi Hareketi tarihî misyonundan uzaklaştırmak için MHP'yi içten çökertmek ve yozlaştırmak için beslenen ümitlere ve sahneye konulmak istenen oyunlara karşı da, ülkücü iradenin gereken cevabı vereceği bir gün olacaktır.

Büyük Kongremiz, bu anlamda bir **"Ülkücü Milat"** olacaktır.

Millî değerlerimizi esas alan yeni bir Türkiye Projesi etrafında şahlanma ve Türkiye'yi ayağa kaldırma mücadelesini başlatma günü olacaktır.

Milliyetçi Hareket hepimizindir.

Bu Parti ve bu Dava hepimizindir.

Saflarımızı sıklaştırarak Türkiye'nin geleceğine sahip çıkmak hepimiz için tarihî bir görev ve sorumluluktur.

Büyük Kongre'miz Türk milliyetçilerinin toparlanmaları, küskünlük ve dargınlıkları bir kenara bırakıp Türkiye'nin onurlu geleceği ve aziz milletimizin ebedî saadeti için **"Yeni bir Dünya ve Yeni bir Türkiye için Büyük Buluşma'yı"** gerçekleştirecekleri gün olacaktır.

Türkiye sevdalıları, Türkiye ortak paydasında buluşacak, millî değerler etrafında kenetlenecektir.

Bu "Büyük Buluşma" günü, bugündür.

Her kademede Milliyetçi Hareket Partisinin yönetimine talip olacak bütün aday arkadaşlarıma başarılar diliyorum.

Türk milliyetçilerinin daha nice Büyük Kongreleri, Büyük Buluşmaları aynı şevk, heyecan ve coşkuyla idrak etmelerini niyaz ediyorum.

Yüce Allah, Milliyetçi Harekete Türkiye'nin geleceğine sahip çıkma mücadelesinde yardımcı olacak, bu milli heyecanımızı ve azmimizi karşılıksız bırakmayacaktır.

Bu duygu ve düşüncelerle hepinizi en derin sevgi ve saygılarımla selamlıyor ve kucaklıyorum.

Hepinizi Yüce Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

Dr. Devlet BAHÇELİ'nin

*MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ
7. OLAĞANÜSTÜ BÜYÜK KONGRESİ*

TEŞEKKÜR KONUŞMASI METNİ

**12 EKİM 2003
PAZAR**

ANKARA

**Aziz Dava Arkadaşlarım,
Değerli Ülkücü Kardeşlerim,
Yiğit Bozkurtlar,**

Milliyetçi Hareketin, vatan sevgisini temiz yüreklerinde bir bayrak gibi dalgalandıran inançlı kadrolarının şahlanışına sahne olan Kongre'miz çalışmalarını tamamlamış bulunmaktadır.

Türkiye ülküsünün gönül erlerinin inanç ve iman tazelediği Kongremizde, Milliyetçi Hareketin tarihî misyonunda yeni bir sayfa açan önemli görüşmeler yapılmıştır.

Türkiye'nin geleceğine ve aziz milletimizin kaderine sahip çıkma iradesini ortaya koyan Türk milliyetçileri, bu amaçla topyekûn bir seferberlik başlatma kararı almışlardır.

Tarihî bir dönüm noktası olan Kongre'mizde "**Ülkücü Milat**" gerçekleştirilmiştir.

Bu konuda sergilediğiniz üstün görev ve sorumluluk anlayışı ile fikrî katkılarınız için hepinize teker teker minnet ve şükranlarımı sunmayı şerefli bir görev addediyorum.

Aziz Dava Arkadaşlarım,

Değerli Ülküdaşlarım,

Milliyetçi Harekete yakışan bir vakar ve olgunluk içinde geçen ve seviyeli bir hizmet yarışına sahne olan Kongremizde, ülkücü irade, bu yeni dönemde Milliyetçi Hareket Bayrağını taşıyacak kadroları da belirlemiştir.

Bu kutsal davanın Genel Başkanlığı görevini naçiz şahsıma tevdi ederek gösterdiğiniz güven ve teveccühe minnettirim.

Milliyetçi Hareketin ideallerini gerçekleştirmek için başlattığımız yeni mücadeleyi sizden aldığımız güçle ve sizlerle birlikte hedefe taşıyacağız.

Kongremiz artık geride kalmıştır. Şimdi, bu tarihî misyonun, Türkiye'nin onurlu geleceğini hazırlama misyonunun başarısı için gönül birliği yapmak, gönül seferberliği başlatmak zamanıdır.

Görevimiz, şerefli bir görevdir.

Şerefli olduğu kadar çok ağır bir görevdir.

Türkiye'nin içinde bulunduğu şartlar çok çetin ve ağırdır.

Talip olduğumuz misyon, büyük bir sorumluluk, feragat ve fedakarlık gerektirmektedir. Ancak inanıyorum ki Milliyetçi Hareketin çileli ve şerefli mücadele geçmişi, Türkiye'yi hiçbir karşılık beklemeden seven ülkücü camianın her güçlüğü aşma azmi ve iradesi, önümüzdeki bu büyük mücadelenin başarıya ulaşacağına en büyük güvencesidir.

Şartlar ne kadar ağır olursa olsun, Türk milliyetçileri bu kutsal dava etrafında kenetlenerek yeni bir Kuvayimilliyeye ruhunu harekete geçirecektir.

Bunu başarmak tarihimize, aziz vatanımıza ve büyük Türk milletine namus borcumuzdur.

Türkiye'nin geleceğine sahip çıkma mücadelesinde gücümüzün yegâne kaynağı, evrensel medeniyetler kurmuş büyük Türk milletinin şerefli tarihine ve üstün hasletlerine olan inancımız ve güvenimiz olacaktır.

Türkiye'nin tarihine inanmayanlar, Türk milletine güvenmeyen, hor ve hakir görenler, teminatını dış mihrakların yöreğine girmekte arayanlar, bu büyük millî onur ve haysiyete sahip çıkma şahlanışı karşısında hüsrana uğrayacaklardır.

**Değerli Dava Arkadaşlarım,
Geleceğimizin Teminatı Ülkücüler,**

Bugün, bütün milliyetçilerin kucaklaşma, kenetlenme ve saflarını sıklaştırma günüdür.

Gün, geçmiş kırınlıkları ve küskünlükleri aşarak bu büyük yürüyüşte kol kola girmek, gönül birliği yaparak omuz omuza yürümek günüdür.

Yürekleri vatan sevgisiyle çarpan, millî heyecanını kaybetmemiş, vicdanları ve gönülleri ipotek altına girmemiş, millî değerlerine sahip çıkmak isteyen, Türkiye'nin millî birliğine ve bütünlüğüne duyarlı olan, Türkiye sevdasının tüm gönül erleri, tüm vatanseverler ve milliyetçiler bu millî şahlanışta yerini almalı, bu büyük yürüyüşe katılmalıdır.

Milliyetçi Hareketin şimdi önündeki en önemli görev, bu büyük gönül kervanının giderek artan katılımlarla hedefe ulaşmasını sağlamaktır. Bunun için, Türkiye'nin en ücra köşelerine kadar ulaşarak bu seferberlik çağrısını yapmaktır.

**Ülkücü Hareketin Şerefli Mensupları,
Aziz Dava Arkadaşlarım,**

Cenabıallah bu mukaddes yolda hepimizin yardımcı ve koruyucusu olsun, yolumuzu nurlandırsın.

Yolumuz açık, azmimiz daim olsun.

Hepinizi en derin saygılarımla selamlıyor, yürekten sevgilerle kucaklıyorum.

Yüce Allah'a emanet olun.

Sağ olun, var olun.

